

Liahona

**Arbejdet med
frelse i dag og
i Mormons Bog,
s. 22**

**Pornografi – erkend
problemets omfang, s. 14**

**Susume: Gå fremad
i tro, s. 58**

»Kampen for at bryde ud af sin puppe udvikler sommerfuglen, så den kan flyve. Uden denne modgang ville sommerfuglen aldrig få styrke til at opfylde formålet med sin eksistens. Den ville aldrig udvikle den styrke, der skal til for at blive noget helt ekstraordinært«.

Ældste Joseph B. Wirthlin (1917-2008) fra De Tolv Apostles Kvorum, »Find en tryk havn«, *Liahona*, juli 2000, s. 72.

BUDSKABER

- 4 Budskab fra Det Første Præsidentskab: Er vi beredte?**
Præsident Thomas S. Monson
- 7 Besøgsbudskabet: Jesu Kristi guddommelige mission: At være vores Talsmand**

ARTIKLER

- 14 Helbredelse af de skjulte sår**
Jennifer Grace Jones
De fleste teenagere støder på pornografi, inden de fylder 18. Se, hvilke redskaber der bedst skærmer dine børn.

PÅ OMSLAGET

Forsiden: *Nefi underviser i templet*, af Dan Burr
Indersiden af forsiden: Fotoillustration: Bradley Slade
Indersiden af bagsiden: Fotoillustration: David Stoker

- 20 Styrk de unge gennem opbyggende aktiviteter**
Mike Madsen
Tjek den nye hjemmeside med aktiviteter for unge! Se, hvordan vi kan hjælpe vore unge til at efterleve evangeliet og forberede sig til deres fremtidige roller.

- 22 Arbejdet med frelse: Dengang og nu**
Ældste L. Whitney Clayton
Eksempler fra Mormons Bog kan hjælpe os i arbejdet med frelse i vore dage.

- 26 Pionerer i hvert et land: Kirken i Korea – Evangeliets lys skinner igennem trængslerne**
Hee-Chul Seo
I dag blomstrer Kirken i Korea, fordi de første koreanske medlemmer holdt ud i svære tider.

- 32 Mænd og kvinder og præstedømmets kraft**
Ældste M. Russell Ballard
Der er visse sandheder, som både mænd og kvinder må forstå om kvinders vigtige rolle.

FASTE ARTIKLER

- 8 Noter fra aprilkonferencen 2014**
- 10 Det tror vi på: Du skal elske din næste som dig selv**
- 12 Profeter i Det Gamle Testamente: Esajas**
- 13 Evangelisk læring: Kirkens materialer — trykt eller digitalt?**
- 38 Sidste dages hellige røster**
- 80 Til vi ses igen: Usædvanlige unge mænd**
Ældste LeGrand Richards

42

42 Søstre i pagten

Emmaline R. Wilson

Fem måder, hvorpå vores søsterfællesskab hjælper os til at holde vores dåbspagt.

46 Unge voksne profiler: En blandet kultur i Toronto

Katherine Nelson

Hvordan er det at være en trofast ung voksen i Ontario i Canada?

50

48 Forberedelse til livets muligheder

Har du brug for lidt opmuntring til at blive færdig med lekterne? Så se, hvad Det Første Præsidentskab har sagt.

50 Sådan lærer man bedst

David A. Edwards

Når det gælder læring, er dine karakterer ikke det eneste, der betyder noget.

53 Plakat: Få luft under vingerne

54 Når dine venner gerne vil vide hvorfor

Richard M. Romney

Når I skal fortælle nogen om evangeliet, lær da at besvare personen, ikke spørgsmålet.

56 Jeg vidste, hvad jeg måtte gøre

Joseph Sengooba

Jeg fortalte mine klassekammerater om mine standarder. Jeg vidste ikke, at jeg ville få skolen på nakken.

57 Lige til sagen

58 Susume!

Ældste Kazuhiko Yamashita

En legendarisk samurai kan lære os meget om at holde ud i tro.

61 Jeg bad som Alma for min ven

Daniel Mauricio dos Santos

Min ven fortalte mig, at han ikke kom i kirke på søndag. Kunne en bøn hjælpe på det?

62 Ti hemmeligheder bag sand popularitet

Kersten Campbell

Hvad kunne Det Nye Testamente lære mig om at få venner?

Se, om du kan finde den Liahona, der er gemt i dette nummer. Vink: Følg fodsporene.

68

64 Musik: Min pagtsvej

Af Marvin K. Gardner og Vanja Y. Watkins

66 Særlige vidner: Hvorfor skal vi adlyde befalingerne?

Ældste L. Tom Perry

67 Konferencsvar

Abby H.

Min oldemor Edwards døde. Hvordan kunne jeg vide, om hun var glad?

68 Bogen med det gule omslag

Randol Salazar Quiroga

Randols yndlingsbog var blevet væk. Måske kunne onkel hjælpe.

70 Venner over hele verden: Jeg er Luca fra Sydkorea

Amie Jane Leavitt

72 Vores side

73 En lys idé

74 Få Primary hjem: Efterlevelse af evangeliet velsigner min familie

76 Til mindre børn: Nyn salmerne

Olivia Corey Randall

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges tidsskrift på dansk.

Det Første Præsidentskab: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring og Dieter F. Uchtdorf

De Tolv Apostles Kvorum: Boyd K. Packard, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Redaktør: Craig A. Cardon

Vejledere: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold,
Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Adm. direktør: David T. Warner

Driftschef: Vincent A. Vaughn

Leder af Kirkens Tidsskrifter: Allan R. Loyborg

Forretningsfører: Garff Cannon

Chefredaktør: R. Val Johnson

Vicechefredaktør: Ryan Carr

Redaktion: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards,
Jennifer Grace Fallon, Matthew D. Flitton, Mindy Raye
Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt,
Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey,
Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe,
Marissa Widdison

Ledende Art Director: J. Scott Knudsen

Art Director: Tadd R. Peterson

Designmedarbejdere: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines,
Colleen Hinckley, Eric P. Johnsons, Susan Logfren, Scott M.
Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator af intellektuel ejendomsret:

Collette Nebeker Aune

Produktionsleder: Jane Ann Peters

Produktionsmedarbejdere: Kevin C. Banks,
Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gyi,
Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Prepress: Jeff L. Martin

Trykchef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Stephen R. Christiansen

Liahona:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse: Translation Division,
Borups Allé 128, 1. th, DK-2000 Frederiksberg.
Tlf. 38 11 18 50

Kirkenyt: Finn Lykkegaard

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, MOS,
Sveagatan 8 A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementoplysninger

Tegning af abonnement eller adresseændring kan ske ved
henvendelse til kundeservice på tlf. 0046-8 500 655 20.

E-mail: rcstockholm@ldschurch.org

Abonnementspris: DKK 55 pr. år (Grønland DKK 27,50).

Betalings: Online: store.lds.org; eller girokonto: 653-2136.

Indsendelse af manuskripter og spørgsmål sker online på
liahona.lds.org; med post til *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; eller med e-mail
til liahona@ldschurch.org

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som betyder »kompas« eller
»vejviser«) udgives på albansk, armensk, bislama, bulgarsk,
cambodjansk, cebuano, dansk, engelsk, estisk, fiji, finsk, fransk,
græsk, haitiansk, hollandsk, indonesisk, islandsk, italiensk,
japansk, kinesisk, kinesisk (forenklet), kiribati, koreansk,
kroatisk, lettisk, litauisk, malagassisk, marshallsk, mongolsk,
norsk, polsk, portugisisk, rumænsk, russisk, samoansk,
slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitiensk, thai,
tjekkisk, tonga, tysk, ukrainsk, ungarsk, urdu og vietnamesisk.
(Antal numre pr. år varierer fra sprog til sprog).

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes.
Printed in the United States of America.

Tekst og billedmateriale i *Liahona* kan kopieres til lejlighedsvis,
ikke-kommercielt brug i kirke og hjem. Billedmateriale må
ikke kopieres, hvis der i kunstværkets kildeangivelse står
restriktioner. Spørgsmål skal rettes til Intellectual Property
Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For readers in the United States and Canada:

September 2014 Vol. 163 No. 9. LIAHONA (USPS 311)
Danish (ISSN 522-9165) is published monthly by The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple,
Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00
per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label from a
recent issue; old and new address *must* be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-
5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Poste
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Forslag til familieaften

*Dette nummer indeholder artikler og aktiviteter, der kan anvendes til familieaften.
Her følger to eksempler.*

»Helbredelse af de skjulte sår«, s. 14:

Læs spørgsmålene på s. 18 i denne artikel og overvej at afsætte tid til at tale alene med hver enkelt af jeres børn om pornografi. Eftersom nogle teenagere sommetider tyr til pornografi for at kunne håndtere udfordringer, så overvej at evaluere det eksempel, som I viser, når I håndterer udfordringer, og forpligt jer over for jeres børn til at forbedre jer. Som lektion kan I lave nogle familieregler for brug af computer og genlæse nogle konferencetaler om dyd (som fx Elaine S. Daltons tale »Vend tilbage til dyden«, *Liahona*, nov. 2008, s. 78). I kan også bruge forskellige familieobjekter – bryllupsbilleder eller babytøjet, der blev båret ved navngivelsen – til at fortælle om, hvordan dyd har velsignet jeres liv.

»Ti hemmeligheder bag sand popularitet«, s. 62:

Overvej at bruge principperne i denne artikel til at undervise jeres børn om, hvordan de kan få venner. I kan lave 10 sedler, hvor der på hver nævnes en af kærlighedens egenskaber, som beskrives i artiklen (se også 1 Kor 13). Spørg jeres børn, hvordan hver egenskab kan gøre dem til en god ven. Udpeg en person fra jeres menighed eller nabolag, som har brug for hjælp, og kom med forslag til, hvordan I kan tjene vedkommende. I får måske lyst til at tjene denne person lige med det samme og kan lægge ud med at bede en familiebøn om at få næstekærlighed.

PÅ DIT EGET SPROG

Liahona og andre kirkematerialer er tilgængelige på mange sprog på languages.lds.org.

EMNER I DETTE NUMMER

Tallene angiver artiklens første side.

Aktivering, 22

Bøn, 39, 61, 68

Esajas, 12

Familie, 41, 74

Frelsesplanen, 22

Generalkonference, 8, 67

Helligånden, 38

Jesus Kristus, 7

Kirkens historie, 26

Kriseberedskab, 4

Kvinder, 32, 42

Lydighed, 66, 74

Medier, 14, 20

Missionering, 20, 22,

54, 56

Mormons Bog, 22, 39

Næstekærlighed, 10,

46, 62

Omvendelse, 40

Pagter, 42

Pionerer, 26

Pornografi, 14

Præstedømmet, 32

Selvhjulpethed, 4

Slægtshistorie, 22

Tempeltjeneste, 22

Tro, 58, 61

Uddannelse, 48, 50, 53

Unge, 14, 20

Venner, 54, 61, 62

Ægteskab, 32

Præsident
Thomas S. Monson

ER VI beredte?

Et område, hvor jeg engang boede og tjente, havde Kirken et fjerkræprojekt, hvor personalet primært bestod af frivillige fra de lokale menigheder. Det meste af tiden var det et projekt, der blev drevet effektivt, og som leverede flere tusinde friske æg og flere hundrede kilo fjerkræ til biskoppens forrådshus. Nogle gange gav det frivillige arbejde dog ikke kun vabler på hænderne, men også frustration.

Jeg mindes fx engang, hvor vi samlede de unge mænd i Det Aronske Præstedømme og gav dem til opgave at stå for forårsrengøringen. Vores entusiastiske og energiske flok mødtes ved projektet og var hurtige til at fjerne, samle og brænde store mængder ukrudt og affald. I blåets skær spiste vi pølser og ønskede hinanden tillykke med at have udført et godt stykke arbejde.

Der var dog ét katastrofalt problem. Støjen og bålene forstyrrede den skrøbelige flok på 5.000 æglæggende høns, så de fleste af dem tabte fjerene og lagde ikke flere æg. Efter den episode fandt vi os i ukrudtet, så der igen kunne komme æg.

Intet medlem af Kirken, som har prøvet at tage sig af de nødlidende, glemmer eller fortryder nogensinde oplevelsen. Flid, sparsommelighed, selvhjulpethed og at dele med andre er ikke noget nyt for os.

Vi bør huske på, at det bedste forrådssystem ville være, hvis hver enkelt familie i Kirken havde et forråd af mad og tøj, og om muligt også et forråd af livets øvrige fornødenheder.

Der kan selvfølgelig være tidspunkter, hvor vore medlemmer har brug for hjælp fra Kirken. Herrens forrådshus omfatter trofaste kirkemedlemmers tid, talenter, færdigheder, medfølelse, indviet materiale og økonomiske midler. Disse midler er tilgængelige for biskoppen, når han skal hjælpe dem i nød.

Vi opfordrer alle sidste dages hellige til at være forudseende i deres planlægning, tilbageholdende i deres livsstil og til at undgå overdreven og unødvendig gæld. Mange flere mennesker kunne klare de økonomiske storme i deres liv, hvis de havde et forråd af mad og var gældfrie. I dag er der mange, som har gjort det modsatte af dette råd: De har en mængde gæld og intet forråd.

Jeg gentager Det Første Præsidentskabs erklæring, der kom for få år siden:

»Sidste dages hellige er i mange år blevet rådet til at forberede sig på modgang ved at have en lille opsparing. Det bidrager umådeligt til en følelse af tryghed og trivsel. Hver enkelt familie har ansvaret for i videst muligt omfang at sørge for egne behov.

Vi opfordrer jer til, hvor end I måtte bo i verden, at forberede jer på modgang ved at gennemgå jeres økonomiske forhold. Vi anmoder jer indtrængende om at være beskedne i jeres udgifter og at begrænse jeres indkøb for at undgå gæld. Betal jeres gæld, så hurtigt I kan, og befri jer selv fra denne trældom. Spar regelmæssigt lidt penge op for at opbygge en økonomisk reserve.¹

Er vi forberedte på nødsituationer? Har vi færdighederne i orden? Lever vi sparsommeligt? Har vi et forråd? Er vi lydige mod Guds bud? Lever

vi efter profeternes lærdomme? Er vi forberedte på at give af vore midler til de fattige og nødlidende? Er vi ærlige over for Herren?

Vi lever i en turbulent tid. Fremtiden er ofte uvis. Derfor er det nødvendigt,

at vi forbereder os på det uvisse. Når det er tid til at træffe beslutninger, er tiden til at forberede sig forbi. ■

NOTER

1. Det Første Præsidentskab, *Bered alt, hvad der behøves: Familieøkonomi, hæfte, 2007.*

UNDERVISNING UD FRA DETTE BUDSKAB

Tænk på behovene hos dem, som I besøger, og tænk over, hvordan I kan hjælpe dem til at blive mere selvhjulpne med hensyn til arbejde, økonomi, forråd eller kriseberedskab. Tænk på en færdighed, fx havearbejde eller at lægge budget, som I kunne dele med dem, der kan hjælpe dem til at følge præsident Monsons råd.

Der findes ideer til undervisning af børn og unge i dette budskab på s. 6.

Jeg tjente igen

Jaíne Araújo

En dag, da jeg var blevet færdig med et tjenesteprojekt, gik jeg forbi vores kirkebygning, hvor jeg så to søstre i færd med at gøre rent. Ordene fløj selv ud af munden på mig: »Søstre, har I brug for hjælp?« En af dem smilede til mig og sagde, at jeg kom lige i rette tid, for de var de eneste, der gjorde rent, og de var meget trætte. Hun fortalte, at hun havde bedt Herren om at sende nogen, der kunne hjælpe dem. Jeg var meget glad for at kunne være et svar på hendes bøn. Jeg var lige blevet færdig med at hjælpe en anden og

var selv meget træt, men jeg fulgte mit hjerte og tilbød at hjælpe mere.

Det er en befaling at arbejde med glæde (se L&P 24:7). Når vi har ønsket om at tjene til alle tider, kan vi være med til at udvirke mirakler i andres liv. Vores liv bliver meget mere meningsfuldt, når vi tjener. Herren elsker os virkelig. Han hjælper hver eneste af sine børn, og han vil give os styrken til at tjene.

Forfatteren bor i Rio Grande do Norte i Brasilien.

BØRN

Er du beredt?

Præsident Monson har bedt os alle om at være forberedt på svære tider og til at hjælpe andre i deres svære tider. Tag denne sandt eller falsk quiz og se, om du er klar!

Jeg kan altid finde nogen, som jeg kan hjælpe. Sandt Falsk

Jeg kan være taknemlig for alt, hvad jeg har. Sandt Falsk

Jeg har ikke nogen talenter, som jeg kan dele med andre. Sandt Falsk

Det er en god idé at spare penge op. Sandt Falsk

Jeg har brug for nyt legetøj og nyt tøj for at være glad. Sandt Falsk

Studér bønsumt dette materiale og bed om at få at vide, hvad du skal tale om. Hvordan kan en forståelse af Frelserens liv og rolle øge din tro på ham og velsigne dem, som du våger over gennem besøgsundervisningen? Få yderligere oplysninger ved at besøge reliefsociety.lds.org.

Jesu Kristi guddommelige mission: At være vores Talsmand

Dette er en del af en serie besøgsbudskaber, der omhandler aspekter ved Frelserens mission.

Jesus Kristus lovede: »Jeg vil ikke efterlade jer faderløse; jeg kommer til jer« (Joh 14:18). Han vil give os »hovedpynt i stedet for aske, glædens olie i stedet for sørgedragt« (Es 61:3). Fordi Kristus sonede for hver enkelt af os, vil han aldrig glemme os. »Vor Frelser har påtaget sig ... vore smerter, lidelser og trængsler, så han kan vide, hvad vi føler, og hvordan han skal trøste os,« sagde Linda S. Reeves, andenrådgiver i Hjælpeforeningens hovedpræsidentskab.¹

Det kan bringe os fred at vide, at Kristus vil trøste os, og det vil inspirere os til at følge hans eksempel på at tjene andre. Præsident Thomas S. Monson har sagt: »Vores kundskab

om evangeliet og vores kærlighed til vor himmelske Fader og til vor Frelser [vil] trøste og styrke os og bringe glæde i hjertet, når vi vandrer retskaffent og holder befalingerne. Der er intet i denne verden, der kan besejre os.«²

Fra skrifterne

Joh 14:18, 23; Alma 7:11-13; I&P 101:14-16

NOTER

1. Linda S. Reeves, »Herren har ikke glemt dig«, *Liahona*, nov. 2012, s. 120.
2. Thomas S. Monson, »Vær ved godt mod«, *Liahona*, maj 2009, s. 92.
3. Elaine L. Jack, i *Døtre i mit rige: Hjælpeforeningens historie og virke*, 2011, s. 119.
4. *Døtre i mit rige*, s. 34.

Tro, Familie, Tjeneste

Fra vores historie

Elaine L. Jack, Hjælpeforeningens 12. hovedpræsident, har sagt: »Som besøglærere når vi ud til hinanden. Handlinger siger ofte mere end ord. En varm omfavelse bringer styrke. Vi knyttes sammen, når vi ler sammen. En kort samtale opløfter vores sjæl. Vi kan ikke altid bære den tyngedes byrde, men vi kan støtte hende, så hun bedre kan bære den.«³

Søstrene i Hjælpeforeningen på pionerernes tid fandt »åndelig styrke i hinandens kærlighed og medfølelse ... De [bad] i tro for hinanden og trøstede hinanden, når de led under prøvelser med sygdom og død. »Guds kærlighed strømmede fra hjerte til hjerte,« skrev Helen Mar Whitney, »indtil den onde syntes kraftsløs i sine bestræbelser på at komme mellem os og Herren, og i visse tilfælde blev hans grusomme pile berøvet deres brod.«⁴

Tænk over følgende

Hvordan kan det bringe dig trøst at vide, at Herren husker dig?

NOTER FRA APRILKONFERENCEN 2014

»Hvad jeg, Herren, har talt, har jeg talt ... hvad enten det er ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det er det samme« (L&P 1:38).

Når I gennemgår aprilkonferencen 2014, kan I bruge disse sider (og noter fra konferencer i fremtidige numre) til hjælp i jeres studium og anvende den nylige undervisning fra de levende profeter og apostle og andre kirkeledere.

LÆRDOMSMÆSSIGE HØJDEPUNKTER

Forsoningen og pagter

»At indgå og holde hellige pagter forener os med Herren Jesus Kristus. Frelseren indbyder os i bund og grund til at stole på og trække sammen med ham, selvom vores største anstrengelse ikke svarer til

og ikke kan sammenlignes med hans. Når vi stoler på og bærer vores byrde sammen med ham i jordelivets rejse, er hans åg i sandhed godt, og hans byrde er let ...

Pagter, der modtages og æres med retskaffenhed, og ordinancer, der udføres af den rette præstedømmemyndighed, er nødvendige for at modtage alle de velsignelser, der er tilgængelige gennem Jesu Kristi forsoning. For i præstedømmets ordinancer tilkendes gives guddommelighedens kraft for mænd og kvinder i kødet, deriblandt forsoningens velsignelser (se L&P 84:20-21).«

Ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum, »Bære deres byrder med lethed«, *Liahona*, maj 2014, s. 88.

Lær mere om at styrke dit vidnesbyrd om Jesu Kristi forsoning på lds.org/go/testimony914. Læs mere om de pagter, som Gud tilbyder os, på lds.org/go/covenants914.

PROFETISK LØFTE

Taknemlighed

»Vi kan vælge at være taknemlige, uanset hvad.

Denne form for taknemlighed rækker ud over alt det, der måtte ske

omkring os. Den overgår skuffelse, modløshed og fortvivlelse. Den blomstrer lige så smukt i vinterens iskolde landskab, som den gør det i sommerens behagelige varme ...

I smerte kan vi fryde os i Kristi forsoning. I sorgens bitre kulde kan vi opleve himlens tætte og varme favn.«

Præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, »Taknemlig i alle forhold«, *Liahona*, maj 2014, s. 75.

Find på lds.org/go/legacy914 måder, hvorpå du kan forbedre dit studium af konferencetalerne.

SVAR TIL JER

Ved hver konference kommer profeter og apostle med inspirerede svar på spørgsmål, som Kirkens medlemmer har. Brug jeres Liahona fra maj 2014 eller besøg conference.lds.org til at finde svar på disse spørgsmål:

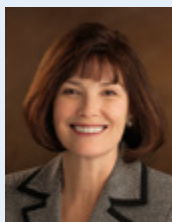
- Hvordan kan jeg forsvare min tro med høflighed og medfølelse? Find svaret på lds.org/go/holland914 eller se Jeffrey R. Holland, »Prisen for og velsignelserne ved at følge Kristus«, s. 6.
- Hvordan kan Jesu Kristi forsoning hjælpe os til at få kraft til at fortælle andre om sandheden? Find svaret på lds.org/go/scott914 eller se Richard G. Scott, »Jeg har givet jer et forbillede«, s. 32.

LAV ET SKEMA OVER VEJEN MED PAGTER FOR DIN FAMILIE

»Denne simple øvelse hjalp Lesa og mig i udviklingen af vores rolle med at hjælpe alle medlemmer af vores familie på vejen med pagter med en handlingsplan for dem hver især.«
– Biskop Gary E. Stevenson, præsiderende biskop, »Jeres fire minutter«, s. 86.

1. Lav to kolonner på et stykke papir: »Navn« og »Plan for næste eller nødvendige ordinance«.
2. Skriv alle familiemedlemmer, der skal døbes, ordineres til præstedømmet, modtage deres tempelbegavelse eller besegles.
3. Hav familiesamtaler, familieaftenlektioner eller foretag andre forberedelser til at modtage afgørende ordinancer i din familie.

Beskyttelse mod pornografi

»Hvordan beskytter vi vore børn og unge? ... Det bedste filter i verden og det eneste, der i sidste ende virker, er det

personlige, indre filter, der stammer fra et dybt og varigt vidnesbyrd om vor himmelske Faders kærlighed og vor Frelsers sonoffer for hver eneste af os ...

[Jeg må] vidne om velsignelserne ved dagligt skriftstudium og bøn samt ugentlig familieaften. Det er præcis disse vaner, der er med til at fjerne stress, give vores liv retning og skabe beskyttelse i vores hjem.«

Linda S. Reeves, andenrådgiver i Hjælpeforeningens hovedpræsidentskab, »Beskyttelse mod pornografi – et kristuscentreret hjem«, *Liahona*, maj 2014, s. 16-17.

Find på lds.org/go/overcome914 hjælp til enkeltpersoner og familier til at overvinde pornografi.

Hvis I vil læse, se eller lytte til general-konferencetaler, så besøg conference.lds.org.

DU SKAL ELSKE DIN NÆSTE SOM DIG SELV

»Lad os, når vi står op hver morgen, beslutte os for at reagere kærligt og venligt på alt, vi møder på vores vej.« – Præsident Thomas S. Monson

Da en lovkyndig spurgte Jesus, hvilket af budene der er det største, kunne han have valgt ethvert af de mange bud i Det Gamle Testamente, fra moseloven eller fra de ti bud. I stedet sammenfattede han alle budene i disse to:

»Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind.

Det er det største og det første bud.

Men der er et andet, som står lige med det: »Du skal elske din næste som dig selv« (Matt 22:37-39).

Som præsident Thomas S. Monson sagde ved den sidste generalkonference, så vil overholdelse af det ene bud hjælpe os med at holde det andet: »Vi kan ikke virkelig elske Gud, hvis vi ikke elsker vore rejsefæller på denne rejse gennem livet. Tilsvarende kan vi heller ikke fuldt ud elske vore medmennesker, hvis vi ikke elsker Gud, der er alles Fader ... Vi er alle åndelige børn af vor himmelske Fader og er som sådan brødre og søstre. Når vi har denne sandhed i tankerne, så bliver det lettere at elske alle Guds

børn« (Kærlighed – kernen i evangeliet, *Liahona*, maj 2014, s. 91).

At udvikle næstekærlighed – kristuslignende kærlighed for andre – vil forbedre vores forhold, hjælpe os til at tjene villigt og forme os til evigt liv (se Moro 10:21). Næstekærlighed er en åndelig gave, som vi kan bede om og leve for, den bliver »skænket alle, som er ... Jesu Kristi sande tilhængere« (Moro 7:48). Det er »en langt bedre vej« (1 Kor 12:31), som apostlen Paulus talte om, og omfatter at være venlig, tålmodig, ydmyg, mild, håbe-fuld og gavmild (se 1 Kor 13).

Livet er det perfekte laboratorium til at udvikle næstekærlighed. Frelserens lære, der kaldes den gyldne regel, kan vejlede vore handlinger: »Alt, hvad I vil, at mennesker skal gøre mod jer, det skal I også gøre mod dem« (Matt 7:12). Vi er alle ufuldkomne, og alligevel ønsker vi at blive behandlet venligt på trods af vore ufuldkommenheder. ■

KOMMUNIKER MED KÆRLIGHED

»I dag eksisterer der et stort behov for, at mænd og kvinder viser respekt for hinanden på trods af trosretning og adfærd og på trods af dybe kløfter og modstridende dagsordener ...

Villigheden til at se igennem andres øjne kan ændre et »råddent ord« til

»velsignelse« ... Det ændrer eller løser måske ikke problemet, men endnu vigtigere er det nok, om den velsignelse vil ændre os.

Jeg bærer ydmygt vidnesbyrd om, at vi kan »velsigne« gennem et omsorgsfuld sprog, når Helligåndsgaven, som vi har fremmet, gennemtrænger vores hjerte med medfølelse.«

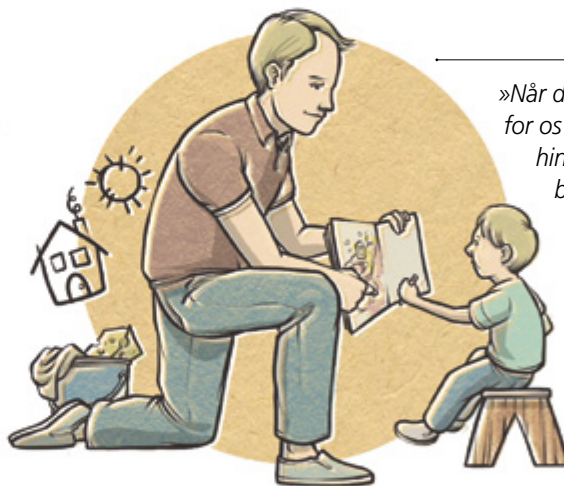
Ældste W. Craig Zwick fra De Halvfjerds, »Hvad tænker du på?«, *Liahona*, maj 2014, s. 43.

Tænk over disse ord fra præ-
sident Monson angående de
mange måder, hvorpå vi kan
vise kærlighed til andre:

»Nogle af vore største mulighe-
der for at vise vores kærlighed vil
forekomme inden for vores eget
hjemms vægge.«

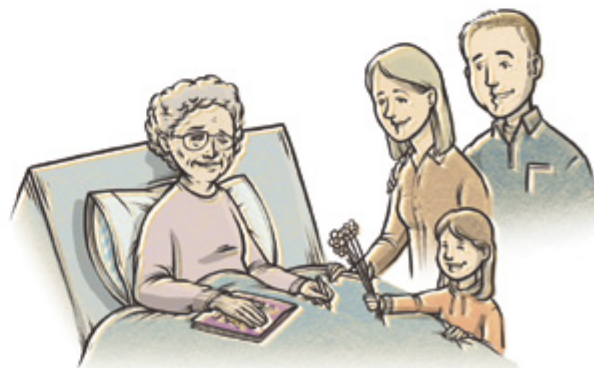
»Tilgivelse bør
gå hånd i hånd
med kærlighed ...
Bebrejelse holder
sårene åbne. Kun
tilgivelse heler.«

»Når det er nødvendigt
for os at irettesætte
hinanden, at vi da
bagefter udviser
et større mål af
kærlighed« (se
L&P 121:43).

»Kærlighed udtrykkes på
mange genkendelige måder:
Et smil, en vinken, en venlig
kommentar, et kompliment.«

»Andre udtryk kan være mere diskrete
som at vise interesse i en andens aktivitet,
undervise i et princip med venlighed og
tålmodighed, besøge en person, der er
syg eller ikke kan komme udenfor.«

ESAJAS

»Esajas er efter enhver standard den profet i Det Gamle Testamente, der profeterede mest om Messias og som sådan den mest gennemtrængende profetiske stemme i den optegnelse.«¹ – Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum

Jeg er Amos' søn, og mit navn betyder »Herren frelser«.² Jeg var profet i Jerusalem i 40 år, fra 740-701 f.Kr. Jeg profeterede i Jerusalem under fire konger, og jeg var kong Hizkijas øverste rådgiver, hvilket gav mig stor religiøs indflydelse.³

Jeg profeterede ikke blot om begivenheder, der var relevante for min egen tid og mit eget folk, men profeterede også om fremtidige hændelser, der ville påvirke hele menneskeheden. Jeg forudsagde Frelserens fødsel: »Se, den unge kvinde skal blive med barn og føde en søn, og hun skal give ham navnet Immanuel.«⁴ Jeg forkyndte, at Jahve var salvet til at »bringe godt budskab til fattige og lægedom til dem, hvis hjerte er knust, for at udråbe frigivelse for fanger og løsladelse for lænked«.⁵ Jeg profeterede

også, at efter det andet komme er »Hærskarers Herre ... på Zions bjerg og i Jerusalem, og de ældste skal se hans herlighed.«⁶

Jeg bruger symbolik og poesi for at sløre mine lærdomme for dem, der ikke er beredt på at forstå eller følge dem. De, der flittigt studerer mine lærdomme ved Helligåndens hjælp, kan dog forstå mine profetier.⁷

Jeg var den sidste store profet, der underviste Israels stammer, inden de begyndte at blive spredt fra det hellige land. ■

NOTER

1. Jeffrey R. Holland, *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon*, 1997, s. 75.
2. Bible Dictionary, »Isaiah«.
3. Se Guide til Skrifterne, »Esajas«, på scriptures.lds.org/da.
4. Es 7:14.
5. Es 61:1; se også Luk 4:16-21.
6. Es 24:23.
7. Se *Det Gamle Testamente – Elevens hæfte*:

1 Kongebog-Malakias, Kirkens Uddannelses-system, 1987, s. 133-137.

8. Se *Det Gamle Testamente – Elevens hæfte*, s. 133.
9. Se Boyd K. Packer, »The Things of My Soul«, *Ensign*, 1986, s. 61.
10. Se *Det Gamle Testamente – Elevens hæfte*, s. 133.
11. JS-H 1:40.

EN PROFETS PROFET

Skriften er Esajas den mest citerede profet af alle fordums profeter.

- 32 procent af Esajas' Bog er citeret i Mormons Bog; andre 3% er omskrevet.⁸
- Frelseren citerer Esajas i Det Nye Testamente mindst 7 gange og apostlene citerede Esajas mindst 40 gange.⁹
- L&P henviser mindst 100 gange til Esajas' skrivelser;¹⁰ i afsnit 113 og 133 fortolkes og forklares nogle af Esajas' profetier.
- Da Moroni viste sig for Joseph Smith den 21. september 1823, citerede han det ellefte kapitel af Esajas' Bog »og sagde, at det snart skulle blive opfyldt«.¹¹

KIRKENS MATERIALER – TRYKT ELLER DIGITALT?

Manden kiggede ned på sine hænder. Han bøjede sine fingre. De hænder kunne så meget. Reparere en utæt vandhane. Bygge et bord. Føre hans hustru rundt på dansegulvet med rytme og stil.

Så kiggede han på den smartphone, han lige havde købt. Hans hænder kunne så meget. Men kunne hans tommeltotter gøre ... *det?*

Hans søndagsskolehæfte og slidte skrifter lå ved siden af apparatet. Han elskede de skrifter højt! Han elskede at føle papiret mellem sine hænder. Alle de håndskrevne noter. Vægten af dem.

Men han huskede også ældste Richard G. Scott, som underviste i, at man med teknologi kan have standardværkerne og meget mere med sig i lommen.¹ Han rørte skrifterne med det falmede læder. Han måtte indrømme, at han ofte ikke bar rundt på dem i løbet af ugen.

Og den anden dag havde hans barnebarn brugt sin telefon til at vise en sætning fra en konferencetale, som han holdt meget af. På det tidspunkt havde de været ude at gå en tur en fredag aften.

Manden havde ikke en masse tid om dagen til at studere. Men han kunne nemt bruge fem minutter her, ti minutter der. Han ønskede også at få adgang til alt, som Kirken kunne tilbyde digitalt.

Der blev banket på døren. »Hej bedstefar,« sagde hans barnebarn.

»Er du klar til at komme i gang?«

Manden tog sin telefon. Hans tommeltotter ville måske aldrig flyve som hans børns og børnebørns. Men det behøvede de måske heller ikke.

»Det kan du tro,« sagde manden.

»Vis mig det!«

Som ugerne gik, opdagede manden mere om det, som hans barnebarn lærte ham: Den digitale verden er –

- alsidig. »Der er nogle ting som video og lyd, som du ikke kan få på tryk. Digitalt findes det hele på et sted. Man kan også tage og gemme sine noter undervejs.«

- omfattende. »Det er som et stort bibliotek. Man kan tage Kirkens udgivelser i den ene hånd og studere dem overalt.«
- en, man kan søge i. »Søgefunktionen kan hjælpe til hurtigt at finde det, man søger.«
- en, man kan vise andre. »Hvis man kan lide noget, kan man vise det til andre. Det er en nem måde at fortælle andre om evangeliet.«
- effektiv. »Man skal ikke vente på forsendelse. Og man behøver ikke finde et sted at opbevare det.«
- ikke dyr. »Det koster ingenting at få adgang til Kirkens materialer, og jo flere mennesker, der vælger digitalt, jo mere sparer Kirken på trykning, forsendelse og udgifter til inventar.«

Så hvad har denne historie med dig at gøre?

Næsten alt Kirkens materiale på tryk findes også på LDS.org eller på app'en Gospel Library. At blive digital betyder ikke, at man ikke længere skal bruge sine trykte materialer – begge har et bestemt tidspunkt og plads i vores liv, men når man gør sig klar til det kommende år, kan man overveje, hvilke digitale ressourcer det giver mening at bruge.

Men vær frem for alt ikke bange for at kaste sig ud i at blive digital. Der er altid en person, der kan hjælpe. ■

NOTE

1. Se Richard G. Scott, »Et fredfyldt hjem«, *Liahona*, maj 2013, s. 30.

Næsten alle teenagere i dag vil komme i kontakt med pornografi, inden de er fyldt 18. Forældre, sådan kan I skride til handling.

Helbredelse

af de skjulte sår

Jennifer Grace Fallon

Kirkens Tidsskrifter

I det store slag mod byen Cumeni beretter Helaman om sine 2.060 unge krigere, der »kæmpede med største frygtløshed« mod deres fjender (Alma 57:19). Selv om der »ikke [var] én sjæl af dem, der omkom« i slaget, var der »ej heller ... én sjæl blandt dem, som ikke havde fået mange sår« (Alma 57:25). Mange af disse teenage-soldater var blevet så alvorligt sårede, at de besvimed af blodtab.

Disse unge krigere kæmpede et slag, som deres forældre ikke kunne udkæmpe for dem, og de kæmpede, fordi deres samfund var blevet angrebet. Der hersker lignende krige blandt teenagere i vore dage, af lignende årsager. Forældre i vore dage kan ikke udkæmpe deres unges åndelige slag, på samme måde som Ammons folk heller ikke kunne. Men de kan lære at genkende de åndelige sår, som krigen forvolder dem, og væbne deres børn med den viden og de ressourcer, som de skal bruge for at overleve.

Lad os erkende problemets omfang

Nogle undersøgelser peger på, at næsten 100 procent af teenagere i vore dage vil blive udsat for pornografi, inden de går ud af skolen, og meget af denne eksponering sker på nettet, når barnet laver lektier.¹ I 2008 blev det rapporteret, at omkring 9 ud af 10 unge mænd og næsten en tredjedel af unge kvinder havde set pornografi.² Gennemsnitsalderen for eksponering og afhængighed er den samme: 11 år gammel. Vi håber, at disse tal falder med påvirkning fra evangeliet, men undersøgelser viser, at sidste dages hellige »ikke adskiller sig, når det handler om prævalens eller omfanget af seksuel afhængighed«. ³ Desværre går spørgsmålet ikke længere på,

Det er vigtigt at have familieregler omkring brugen af computere, men vi må ikke blive alt for overbekymrede over netsikkerheden.

om vore børn bliver udsat for pornografi, men *hvornår* – og *hvordan* de vil håndtere det. Vi kan faktisk forvente, at mange af vore unge vil blive såret i dette slag. Men det betyder ikke, at de vil falde.

I indsatsen for at beskytte deres børn bliver forældre overbekymrede over netsikkerheden. Mark Butler, lektor i familieliv ved Brigham Young University, anerkender vigtigheden af at sikre vores hjem og familier, og tilføjer, at disse »teknologiske løsninger kun er en del af svaret. Det vigtigste værn er det, vi skærmer vores hjerte med, og dette åndelige værn skabes og tilpasses i hjemmet.«⁴ Selv om internetfiltre og familieregler for brug af computeren er afgørende og en hjælp, udvikler afhængighed af pornografi sig ofte uden for hjemmet på offentlige biblioteker, hjemme hos venner eller på WIFI hotspot, hvor der ikke er så mange begrænsninger på internettet.

Ældste D. Todd Christofferson fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Reaktionerne har været at kræve flere og stærkere regler. Måske vil det afholde nogen fra umoralsk opførsel, men andre vil ganske enkelt blive mere kreative i omgåelse af reglerne. Der kan aldrig være så mange regler, at de kan forudse og dække enhver situation ... I sidste ende er det kun et indre moralsk kompas, som effektivt kan tage sig af de basale sager såvel som af symptomer på samfundets forfald.«⁵ I sidste ende er det bedste forsvar, I kan plante i jeres unge, et ønske om et dydigt liv.

Tegn på afhængighed

Vi vil aldrig kunne misbruge vores fysiske legeme uden også at skade vores ånd, og den type skader efterlader altid åndelige sår.

Opmærksomme forældre vil kunne opdage en afhængighed af pornografi ved at se efter følgende tegn. Advarsel: Disse tegn indikerer ikke nødvendigvis en afhængighed af pornografi. Hvis jeres teenager viser tegn på nogle af disse typer adfærd, kan det være udtryk for et dybereliggende problem, som fx stofmisbrug, afhængighed af pornografi, mobning eller andet. Uanset årsagen kan I se tegnene som en opfordring til at gribe ind og tage en kærlig samtale med jeres børn.

Nedsat selvværd

Unge, der kæmper med pornografi, oplever ofte en invaliderende skam, der nedbryder deres selvværd. Nogle af tegnene på svækket selvværd kan være en ringe indsats i skolen, manglende motivation til aktiviteter, og manglende disciplin med hensyn til gode sundhedsvaner eller søvnmønstre.

Social tilbagetrukkethed

Afhængighed af pornografi trives i det skjulte, og I ser måske, at jeres teenager trækker sig mere tilbage fra familietid og sociale aktiviteter. Det er den mest almindelige indikator for et problem med pornografi. Teenagere, der bruger overdreven tid på deres værelse bag låst dør, og som isolerer sig fra andre, er måske ikke bare generte.

Selv når de er med i sociale situationer, har disse teenagere ofte svært ved at være sammen med andre. Isolationen bliver mere udpræget i takt med, at afhængigheden bliver større, og teenagere udviser ofte vrede, når deres private sfære bliver invaderet. De, der kæmper med pornografi, udvikler et fordrejet syn på deres eget værd og andres dyd. De trækker sig derfor fra mennesker, som de forestiller sig er mere dydige, fordi de føler sig uværdige, skamfulde og hykleriske.

Depression

Depression er som et tveægget sværd, fordi det både kan ses som et symptom på – og en udløser af afhængighed. Konstante udtryk for håbløshed, vedholdende negativitet og tilkendegivelse af hjælpeløshed kan alle være tegn på depression. Teenagere, der laver sjov om selvmord, viser tegn på depression. Andre tegn på depression kan være, at de spiser mindre eller mere mad, end de plejer, søvnløshed eller overdreven søvn, fysisk udmattelse – kort sagt, alt hvad, der kunne siges at være ekstrem adfærd.

Andre tegn på omgang med pornografi kan være øget

vrede, uærlighed, stolthed og ubehag eller kedsomhed i åndelige omgivelser.

Vi kan ikke angive alle tegn på afhængighed af pornografi. Forældre kan bedst vurdere, om deres teenagere er godt væbnet mod pornografi eller ej, ved at de har en åben dialog med dem om seksualitet og deres følelsesmæssige og åndelige sundhed.

*Vi må fortælle
vore unge om
vore vidnesbyrd
omkring og
hengivenhed
over for
evangeliet.*

Mit barn er afhængigt. Hvad gør jeg?

Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Uanset hvilken afhængighedscyklus man fanges i, er der altid håb« takket være Jesu Kristi forsoning.⁶

I bund og grund »er al afhængighed upassende copingstrategier,« fortæller lektor Butler. Børn, der endnu ikke har lært at håndtere skyld, skam, sorg eller smerte, vil ofte ty til afhængighedsadfærd for at dulme deres negative følelser. Selv mindre alvorlige følelser som stress, kedsomhed eller ensom-

hed kan lede til en afhængighedsadfærd, hvis ikke barnet ved, hvordan man håndterer det.

Forældre kan hjælpe deres børn med at udvikle sunde copingstrategier ved selv at være eksempler på dem.

Følgende spørgsmål kan hjælpe jer til at evaluere jeres egne copingstrategier: Når du er stresset, træt eller fortvivlet, isolerer du dig så? Tyr du til underholdning for at flygte fra dine problemer frem for at bearbejde dem? Viser du, at den sundeste måde at løse problemer på, er ved at sætte din lid til vor himmelske Fader, Frelseren og dit forhold til andre?

Børn skal lære at genkende tegn på åndelige sår som sorg, skyld og smerte, så de kan vende deres smerte til en lærerig oplevelse. Følelsesmæssig smerte er ikke en dårlig ting. Alma den Yngre beskriver smerten ved hans synder som »intens« og »bitter« (se Alma 36:21); Peter »græd bitterligt«, da han havde fornægtet Frelseren (Luk 22:62); og Ze'ezrom lå plaget »som følge af hans ugudelighed« (Alma 15:3). I kan hjælpe jeres børn til at lære at se smerte som en læremester, der kan lede til utrolig udvikling, i stedet for

STIL DE RIGTIGE SPØRGSMÅL

De fleste teenagere går til deres biskop, når de kæmper med pornografi, inden de går til deres forældre, fordi (1) deres biskop spørger direkte ind til det, og (2) de synes ofte, at det er ubehageligt at tale med deres forældre, hvor de føler sig sårbare. Bruce Carpenter, lektor i psykologi ved Brigham Young University, anbefaler, at forældre udvikler evnen til at tage følsomme samtaler, inden de stiller direkte spørgsmål om pornografi. Det kan omfatte at få jeres teenager til at tage del i samtaler om generelle emner som moral og standarder.

- Hvad er holdningen til seksualitet i din vennekreds?
- Hvad synes du om Kirkens standarder vedrørende moral?
- Kæmper du nogensinde med pornografi? Ville du føle, at du kunne fortælle mig det, hvis du gjorde?
- I hvilke situationer føler du dig selv mest sårbar?
- Hvor er det sandsynligt, at du ser pornografi?
- Hvilke venner udgør den største udfordring? Hvordan synes du, at vi kan tackle det?

en forfærdelig følelse, der skal undgås. Alma, Peter og Ze'ezrom brugte al deres smerte over deres synder til at anspore sig til omvendelse, og de blev hengivne ambassadører for evangeliet. Jeres eksempel og vejledning kan hjælpe jeres børn til at lære at værdsætte omvendelse frem for afhængighed.

Præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt: »Der er en vigtig forskel på sorg over synd, der fører til omvendelse, og sorg, der fører til fortvivlelse.

Apostlen Paulus lærer os, at »*bedrøvelse efter Guds vilje* virker omvendelse til frelse ... men *bedrøvelse i verdens forstand* virker døds (2 Kor 7:10; fremhævelse tilføjet). *Bedrøvelse efter Guds vilje* inspirerer til forandring og håb gennem Jesu Kristi forsoning. *Bedrøvelse i verdens forstand* trækker os ned, slukker håbet og overtaler os til at give efter for yderligere fristelser ...

Selv om lektor Carpenter siger, at det er til større hjælp at fokusere på at opbygge et forhold end at følge en liste med spørgsmål, foreslår han, at man stiller spørgsmål, som dem til venstre, når man regelmæssigt taler med sin teenager.

Teenagere bliver ofte meget ubehageligt til mode ved denne type samtaler, og det er bedst, hvis forældre kan udvise åbenhed, følsomhed og ikke være fordømmende. Unge vil have langt sværere ved at betro sig til forældre, som reagerer meget stærkt eller som ubegrundet skrider til disciplinær handling.¹

NOTER

1. Bruce Carpenter, fra et interview med forfatteren, 12. sep. 2013.

Når vore unge udøver tro på Jesu Kristi forsoning, kan de blive helbredt fra deres åndelige sår.

Sand omvendelse er forandring, ikke smerte eller lidelse. Ja, dybfølt omvendelse og sand anger over ulydighed er ofte smertefulde og meget vigtige trin i omvendelsens helige proces. Men når skyld fører til selvhad eller afholder os fra at rejse os igen, så hæmmer den mere end den fremmer vores omvendelse.⁷

Jeres børn vil blive i stand til at holde ud gennem deres åndelige sår, når de har visionen af – og håbet om et dydigt liv. Denne vision opbygges gennem daglig indtrængende bøn og oprigtigt skriftstudium.⁸ Lektor Butler giver dette råd til forældre: »Gennem jeres eksempels styrke kan I skabe en betagende vision af glæden, freden og lykken ved et dydigt liv. Der er lang vej fra ønsket om et dydigt liv og til opnåelsen af det, men ønsket er kimen til det.« Det kan tage tid for ønsket om dyd at vokse. »Det naturlige menneske er et meget udholdende væsen, og det kræver lang tid at kunne smide ham på gaden,« siger lektor Butler. Og selv om ordet *afhængighed* ikke fjerner ens ansvar med hensyn til at

træffe valg, indebærer det, at de mere ondartede vaner ofte kræver tålmodighed og vedholdende intervention (som fx Kirkens afhængighedsprogram) for at kunne overvindes.

Håb forude

Som Helamans krigere udviser vore unge ofte »stort ... mod«, når de konfronteres med det onde (Alma 56:45). Præcis som disse krigere i Mormons Bog satte deres lid til deres forældres tro, må vi også formidle vore vidnesbyrd om – og hengivenhed over for evangeliet, så vore unge kan sige: »Vi tvivler ikke på, at vore mødre [og fædre ved] det« (Alma 56:48). Herren har lovet: »Jeg vil udkæmpe jeres slag« (L&P 105:14). Når jeres unge udøver tro på Jesu Kristi forsoning, vil de blive »mægtige, endog med magt til udfrielse« (1 Ne 1:20). ■

Find yderligere information og ressourcer om dette emne på overcomingpornography.org.

NOTER

1. Se John L. Hart, »In Your Family? Undetected, Pornography Invades Homes, Ruins Lives«, *Church News*, 3. mar. 2007; ldschurchnews.com.
2. Se Jason S. Carroll og andre, »Generation XXX: Pornography

Acceptance and Use among Emerging Adults«, *Journal of Adolescent Research*, 23, nr. 1, 2008: 6-30.

3. John L. Hart og Sarah Jane Weaver, »Defending the Home against Pornography«, *Church News*, 21. apr. 2007,

4. Mark Butler, fra et interview med forfatteren, 2. aug. 2013; se også Mark H. Butler, *Spiritual Exodus: A Latter-day Saint Guide to Recovery from Behavioral Addiction*; Boyd K. Packer, »Troens

skjold«, *Stjernen*, juli 1995, s. 7.

5. D. Todd Christofferson, »Moralsk disciplin«, *Liahona* nov. 2009, s. 106.
6. M. Russell Ballard, »O, hvor snedig er ikke den Ondes plan«, *Liahona*, nov. 2010, s. 110.

7. Dieter F. Uchtdorf, »Du kan gøre det nu!«, *Liahona*, nov. 2013, s. 56.

8. Se M. Russell Ballard, »O, hvor snedig er ikke den Ondes plan«, s. 110.

STYRK DE UNGE GENNEM OPBYGGENDE AKTIVITETER

Mike Madsen

Præstedømmeafdelingen

Som forældre eller leder for de unge vil du gerne styrke dine børn og de unge i din menighed eller gren. De vokser op i en tid, hvor verdens standarder bevæger sig væk fra evangeliets standarder. De føler sig ofte alene i deres bestræbelser på at efterleve evangeliet. De

kan heldigvis finde styrke ved at tage del i meningsfulde aktiviteter med andre unge.

Aktiviteterne kan styrke og redde de unge

Gode aktiviteter giver unge trygge rammer, hvor de kan lære om og efterleve evangeliet. De hjælper de unge til at forberede sig på

»Det er et rigtig godt redskab, og det vil hjælpe mig i min tid og i min kaldelse som præsidet for bikuberne.«

— Mikayla H., Texas, USA

»Det er en rigtig god idébase og et planlægningsredskab, som man kan bruge til at sikre sig, at alle vore aktiviteter har et formål og søger at opbygge vore unges vidnesbyrd.«

— Joshua G., Manitoba, Canada

»Indholdet er rigtig godt. Man kan virkelig se, at vore ledere er inspirerede, og at de bekymrer sig for de unge og lokale ledere. Jeg kunne ikke undgå at blive inspireret, da jeg besøgte siden.«

— Victor R., Mexico

Har du brug for ideer til en aktivitet for unge? Besøg lds.org/youth/activities og få over 160 gode ideer.

Færdigheder, vi kan bruge til at tjene

Lær nye færdigheder, og brug dem til at tjene andre.

deres fremtidige roller, udvikle deres talenter, interesser, lederevner og opbygge venskaber, mens de er sammen med andre unge mænd og unge piger. Aktiviteter kan give de unge mulighed for at tjene andre i samfundet på en meningsfuld måde. Aktiviteter kan også hjælpe dig med at opbygge et mentorforhold til de unge.

Talentshow

Planlæg et talentshow for menigheden eller for de unge.

Åbent hus for en missionær

Planlæg, forbered og reklamér for et åbent hus for en missionær, en kulturel begivenhed eller en anden aktivitet i den lokale kirkebygning.

Mindre aktive medlemmer og de af anden tro kan også nyde det sjove og afslappede miljø, der er ved aktiviteterne for unge. »Aktiviteter er en af de mest effektive måder at række ud til andre på og komme dem til undsætning,« siger David L. Beck, Unge Mænds hovedpræsident. »Der er mange unge, der måske ikke til at begynde med tager imod en invitation om at komme med til nadvermødet eller til at lytte til missionærerne, men som gerne vil komme med til en sjov aktivitet. Mange omvendte til Kirken fortæller, at deres første møde med evangeliet var, da en ven inviterede dem med til en aktivitet for unge.«

En af nøglerne til gode aktiviteter er de unges inddragelse. Under din ledelse kan de unge spille en væsentlig rolle i planlægningen; ingen kender deres interesser, mål, ønsker og spørgsmål bedre, end de selv gør. Når præsidentskabet i kvorummerne og klasserne tager føringen i planlægningen og udførelsen af aktiviteter, der er baseret på de unges behov, er de unge mere engagerede og interesserede og vil i sidste ende få en bedre oplevelse.

Et utal af aktiviteter

På lds.org/youth/activities finder du over 160 ideer, der kan være de unge til inspiration, når de står for planlægningen. Hjemmesiden kommer også med forslag til, hvordan du kan finde frem til de unge mænds og unge kvinders behov. Der er også redskaber til planlægning og

kommunikation, der kan hjælpe de unge og deres ledere med at implementere deres ideer. På hjemmesiden kan du endda indsende din egen idé til en aktivitet.

Hjemmesiden kommer med forslag til tjenesteprojekter, måder at fortælle andre om evangeliet på, udvikling af fysisk sundhed, optræden med musik eller kunst, forberedelse på fremtidige ansvar, tempeltjeneste og slægtsforskning og meget mere. Efterhånden som de unge udvikler sig og står over for flere ansvar, har de brug for en lang række evner og oplevelser, der ruste dem til at blive det bedste, de kan, på vejen mod ophøjelse. »For at forberede sig på det arbejde, som vor himmelske Fader har til dem,« siger ældste Paul B. Pieper fra De Halvfjerds, »har vore unge brug for oplevelser, der kan hjælpe dem med at udvikle sig åndeligt, fysisk, intellektuelt og socialt. De mange kategorier af aktiviteter på hjemmesiden underbygger de mange muligheder, som vi bør give vore unge.«

Aktiviteterne på hjemmesiden øger evangelisk læring ved at koble aktiviteterne til principper, som de unge lærer om søndagen og i Pligt mod Gud og Personlig fremgang. Når unge, ledere og familier arbejder sammen om at planlægge og udføre aktiviteter, der indbyder alle unge til at komme til Kristus, vil den opvoksende generation blive bedre forberedt på at opfylde Herrens værk på jorden. ■

Ældste
L. Whitney Clayton
De Halvfjerds'
Præsidium

ARBEJDET MED FRELSE: Dengang OG nu

*De fem ansvar ved arbejdet med frelse er ikke noget nyt for denne uddeling.
Man underviste i og praktiserede dem på Mormons Bogs tid.*

Da Nefi talte om de sidste dage og om de åbenbare sandheder, der vil fylde jorden, profeterede han, at folket ville »komme til kundskab om deres forløser og hver enkelt detalje af hans lære, så de kan vide, hvordan de kan komme til ham og blive frelst« (1 Ne 15:14; se også Moses 7:62). Som opfyldelse af Nefis profeti søger Kirken i dag at hjælpe mænd og kvinder over hele verden til at lære om og bygge deres liv på Frelserens lære, så de kan komme til ham og gå frelsens vej.

Levende profeter og apostle lærer os, at »medlemmer af Jesu Kristi Kirke bliver sendt ud for »at arbejde i hans vingård for menneskesjælenes frelse« (L&P 138:56). Dette arbejde med frelse omfatter missionering, fastholdelse af nyomvendte, aktivering af mindre aktive medlemmer, tempeltjeneste og slægtshistorie samt undervisning i evangeliet.¹

Mormons Bog viser, at Kirkens medlemmer i fordums tid også lagde vægt på »missionering, fastholdelse af nyomvendte, aktivering af mindre aktive medlemmer, tempeltjeneste og slægtshistorie samt undervisning i evangeliet«. Det faktum, at disse vigtige ting har været et medlemsansvar i alle uddelingerne, er et stærkt, bekræftende vidne om, at Gud er uforanderlig, og at han elsker alle sine børn, uanset hvor og hvornår de har levet.

Missionering

Mormons Bog forklarer tydeligt de grundlæggende lærdomme bag missioneringen. Fx skrev Nefi: »Hvis I vil følge Sønnen med hjertets faste forsæt uden at handle hyklerisk og bedragerisk over for Gud, men med oprigtig hensigt omvender jer fra jeres synder og bevidner for Faderen, at I er villige til at påtage jer Kristi navn ved dåb – ja, ved at følge jeres Herre og jeres frelser ned i vandet i overensstemmelse med hans ord, se, da skal I modtage Helligånden; ja, da kommer dåben med ild og med Helligånden« (2 Ne 31:13, se også 3 Ne 11:31-40; 27:13-22).

Det er derfor ikke nogen overraskelse, at der i Mormons Bog findes gribende beretninger om missionering. Fx nægtede hver enkelt af Mosijas sønner at påtage sig de ansvar, der var knyttet til embedet som konge for nefitterne, og drog i stedet til Nefis land for at forkynde evangeliet til lamanitterne, der var nefitternes ærkefjender. Deres mission varede omkring 14 år, og tusindvis tilsluttede sig Kirken (se Mosi 28; Alma 17-27).

Kirken følger den dag i dag eksemplet på missionering i Mormons Bog ved en missionsindsats, der er uden side-stykke i historien.

Fastholdelse af nyomvendte

Nefi skrev også om at opmuntre nye medlemmer, så de måtte forblive aktive i evangeliet og derved modtage evigt liv:

»Efter at I er kommet ind på denne snævre og trange sti, vil jeg spørge, om alt er gjort? Se, jeg siger jer: Nej, for I er ikke kommet så vidt uden ved Kristi ord med urokkelig tro på ham, idet I helt forlader jer på hans fortjenester, han der er mægtig til at frelse.

Derfor må I trænge jer frem med standhaftighed i Kristus og have et fuldkommen klart håb og en kærlighed til Gud og til alle mennesker. For se, hvis I trænger jer frem, idet I tager for jer af Kristi ord og holder ud til enden, se, så siger Faderen: I skal få evigt liv« (2 Ne 31:19-20).

Kirkeledere på Mormons Bogs tid gjorde bestemte tiltag for at hjælpe nye medlemmer med at blive på den snævre og trange sti. De havde set vore dage og vidste, at vi ville møde lignende udfordringer (se Morm 8:35). Moroni inkluderede derfor i sine skrivelser noget om den praksis, der kunne hjælpe nye medlemmer til at forblive trofaste mod deres pagter:

»Og efter at de var blevet modtaget til dåb og var blevet påvirket og rensat ved Helligåndens kraft, blev de regnet blandt Kristi kirkes folk; og deres navne blev nedskrevet, så de kunne blive husket og få næring ved Guds gode ord for at holde dem på den rette vej og sørge for, at de bestandigt var opmærksomme på bøn, idet de alene stoled på Kristi fortjenester, han som var deres tros ophavsmand og fuldender.

Og kirken mødtes ofte for at faste og for at bede og for at tale, den ene med den anden, om deres sjæls velfærd« (Moro 6:4-5).

Den nutidige kirke følger mønsteret i Mormons Bog til fastholdelse af nyomvendte i vore menighedsråd, præstedømmekvorummer og andre organisationer.²

Aktivering af mindre aktive medlemmer

Ved slutningen af Almas tjenestegering, var han meget bekymret for det åndelige velfærd hos en gruppe,

der havde skilt sig ud fra Kirken, og som kaldte sig zoramitter. Mormons Bog fortæller, at han igen blev »syg om hjertet på grund af folkets ugudelighed.

For det var årsag til stor sorg for Alma at kende til ugudelighed blandt sit folk; derfor var han overordentlig sorgfuld i hjertet på grund af zoramitternes adskillelse fra nefitterne« (Alma 31:1-2).

Alma organiserede en indsats for at vinde zoramitterne tilbage. Han udvalgte sig trofaste ledsagere og bad for sig selv og sine ledsagere i dette værk, og bad Gud om at »trøste deres sjæl i Kristus«, give dem styrke til at bære de trængsler, som deres virke ville medføre, og lade dem »lykkes [i] at bringe [zoramitterne] tilbage til [Faderen] i Kristus« (Alma 31:32, 34). Derpå gav han sine ledsagere præstedømmevelsignelser, hvorefter de påbegyndte deres tjenestegering (se Alma 31:36).

Da den opstandne Herre personligt tjente blandt folket i landet Overflod, belærte han sine udvalgte disciple om altid at søge at komme dem til undsætning, der var veget fra den snævre og trange sti. Han sagde: »For sådanne skal I fortsætte med at betjene, for I ved ikke, om de ikke vil vende tilbage og omvende sig og komme til mig med hjertets faste forsæt, og jeg skal helbrede dem; og I skal være midlet til at bringe frelse til dem« (3 Ne 18:32).

Kirkens nutidige indsats for at vække troen til live hos mindre aktive medlemmer afspejler Frelserens og profeternes lærdomme, som de er beskrevet i Mormons Bog.

Tempeltjeneste og slægtshistorie

Da nefitterne var blevet adskilt fra lamanitterne, byggede de et tempel. Nefi skrev: »Og jeg, Nefi, byggede et tempel; og jeg opførte det på samme måde som Salomos tempel, bortset fra at det ikke blev bygget af så mange kostbarheder, for de fandtes ikke i landet, hvorfor det ikke kunne bygges ligesom Salomos tempel. Men måden, det blev opført på, var ligesom Salomos tempel; og udførelsen af det var overordentlig fin« (2 Ne 5:16).

DIN ROLLE I ARBEJDET MED FRELSE

Hvert eneste kirkemedlem kan gøre noget for at »arbejde i [Herrens] vingård for menneskesjælernes frelse« (L&P 138:56). Overvej bønsumt, hvad du kan gøre for at tage del i missionering, fastholdelse af nyomvendte, aktivering, templetjeneste og slægtshistorie eller undervisning i evangeliet. Du kan skrive dine planer ned i din dagbog eller dele dem med din familie eller hjemmelærere eller besøglærere.

I Mormons Bog læser vi, at Jakob, kong Benjamin, Alma og Amulek alle underviste i templer (se Jakob 1:17; Mosi 1:18; Alma 16:13). I Almas og Helamans Bog henvises der til flere templer blandt folket (se Alma 16:13; Hel 3:9).

Frelseren valgte templet i Overflod som stedet, hvor han viste sig for de overlevende blandt nefitterne og lamanitterne efter sin opstandelse (se 3 Ne 11:1). Han sikrede sig også, at folket blev undervist i den lære, der lå til grund for slægtshistorie. Han citerede Malakias angående profeten Elias' besøg i de sidste dage:

»Se, jeg vil sende jer profeten Elias, før Herrens store og frygtelige dag kommer;

og han skal vende fædrenes hjerte til børnene og børnenes hjerte til deres fædre, så jeg ikke skal komme og slå jorden med en forbandelse« (3 Ne 25:5-6).

Mormons Bog henviser ofte til at føre slægtshistorie. Lehi sendte sine sønner tilbage til Jerusalem for at hente bronzepladerne, som indeholdt »optegnelsen om jøderne og også en optegnelse over [hans] forfædres slægt« (1 Ne 3:3). I Eters Bog bliver navnene på regenterne nævnt, og om nødvendigt, deres søskende og børn, hvilket viser, at der blev ført udførlig slægtshistorie, der blev bevaret blandt folket.

Kirkens templer overalt på jorden og de slægtshistoriske initiativer er forenelige med læren i Mormons Bog.

Undervisning i evangeliet

Hele Mormons Bog underviser i Jesu Kristi evangelium. Disse ord fra Nefi fanger måske ånden i den trofaste undervisning og den hellige hensigt med den: »Vi taler om Kristus, vi fryder os i Kristus, vi prædiker om Kristus, vi profeterer om Kristus, og vi skriver i overensstemmelse med vore profetier, for at vore børn kan vide, til hvilken kilde de kan se hen for at få forladelse for deres synder« (2 Ne 25:26).

Meget af den storslåede undervisning i Mormons Bog stammer fra forældre, der underviser deres børn. Tænk på Lehi, der underviser Jakob om »modsætning i alt« (2 Ne 2:11) eller Alma, der underviser Corianton om, at »ugudelighed har aldrig været lykke« (Alma 41:10) eller de unge krigere, der var blevet »fortalt af deres mødre, at hvis de ikke tvivlede, ville Gud udfri dem« (Alma 56:47).

De fem ansvar i arbejdet med frelse så ikke først dagens lys i denne sidste uddeling. De blev praktiseret og undervist i på Mormons Bogs tid, og de har altid været en del af »hver enkelt detalje af [Kristi] lære« (1 Ne 15:14). ■

NOTER

1. *Håndbog 2: Forvaltning af Kirken*, 2010, 5.0.
2. Se *Håndbog 2*, afsnit 4 og 5.

Kirken i Korea —

EVANGELIETS LYS SKINNER IGENNEM TRÆNGSLERNE

*De første koreanske
kirkemedlemmer lagde
et fundament af tro,
hvorpå titusindvis af
medlemmerne i dag
har bygget.*

Hee-Chul Seo

Kirkens historiske vejleder i Korea

Missioneringen i Korea begyndte i 1950'erne efter Koreakrigen. Men Kirkens første kontakt med Korea fandt sted i januar måned i 1910, da Alma Owen Taylor, der lige var blevet afløst som præsident for Den Japanske Mission, og ældste Frederick A. Caine, en missionær, der tjente i Japan, brugte et par uger på at besøge Korea og Kina. Det Første Præsidentskab godkendte deres rejse til disse lande for at evaluere muligheden for missionering. Præsident Taylor så, at koreanerne havde en voksende interesse for kristendom, idet deres land var ved at bryde sammen under det japanske styre. Han vurderede dog, at koreanerne var mere interesserede i kristendom af politiske årsager end for at acceptere Kristus som deres evige Frelser.

Dr. Kim Ho Jiks omvendelse

I årtierne, der fulgte præsident Taylors besøg, udholdt koreanerne intense trængsler, heriblandt japansk kolonisering og militær besættelse, krigen i Stillehavet,

undertrykkelse fra Rusland og Kina, den kommunistiske magtovertagelse i Nordkorea og Koreakrigen.

Men takket være guddommelig forudseenhed tændtes der en glød af håb for koreanerne i New York. Syngman Rhee, Koreas præsident, sendte Kim Ho Jik, leder for Suwon forsøgsstation, til USA for at lære, hvordan man kunne forbedre ernæringen i den koreanske kost. Ho Jik valgte Cornell University, som havde et fantastisk kandidatprogram i ernæring. I 1949 begyndte han på sin doktorgrad – og tog på samme tid også del i mange forskellige kirkemøder rundt om i Ithaca i New York for at finde den »sande kirke«.¹

Ho Jik blev venner med en mand ved navn Oliver Wayman. Ulig Ho Jiks andre bekendtskaber drak eller røg Oliver ikke, og han bandede heller aldrig. Han arbejdede heller ikke om søndagen. En dag spurgte Ho Jik Oliver: »Hvad får dig til at leve på den måde?« Som svar på spørgsmålet forærede Oliver ham en bog med titlen *Trosartiklerne* af ældste James E. Talmage (1862-1933) fra De Tolv Apostles Kvorum.

Som apostel og leder for Kirkens medlemmer i militæret besøgte ældste Harold B. Lee (i midten, uden hat) Korea i 1954.

KIRKEN I SYDKOREA*

Medlemstal 85.628

Missioner 4

Menigheder 128

Templer 1

*1 januar 2014

På en uge havde Ho Jik læst *Trosartiklerne* og læste derpå Mormons Bog. Han troede på begge bøger og fortalte Oliver, at Mormons Bog var »mere gennemført og lettere at forstå end Bibelen.«² Ho Jik tog imod evangeliets budskab, som tør jord tager imod længe ventet regn. Hans tro voksede dag for dag. Han begyndte at få missionærlektionerne og besluttede sig for at blive døbt.

Den 29. juli 1951 blev den 46-årige Kim Ho Jik døbt i Susquehannafloden – han ville gerne døbes i nærheden af, hvor profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery blev døbt over 100 år forinden. Da han kom op af vandet, hørte han en tydelig stemme, der sagde: »Vær hyrde for mine får.« Den tilskyndelse fik ham til at vie resten af sit liv på at få evangeliet til at slå rødder i Korea.

I september 1951 havde Koreakrigen nået et dødt punkt, så dr. Kim vendte tilbage til Korea. Han havde et stærkt ønske om at forkynde det gengivne evangelium. Han tog i kirke på en amerikansk militærbase i Busan, hvor han underviste seniorklassen og bar sit vidnesbyrd for koreanske besøgende. Amerikanske soldater underviste de unge i evangeliet på engelsk,

og dr. Kim var venlig at oversætte for dem. Det var en effektiv måde at forkynde evangeliet på, og fordi koreanerne havde tillid til dr. Kim, påvirkede hans eksempel mange.

Efter at have lidt meget under Koreakrigen, tog folk begejstret imod Jesu Kristi evangelium. Dr. Kims hengivenhed bar endelig frugt den 3. august 1952, da de første fire mennesker blev døbt i Busan i Korea.

Dr. Kim fortalte senere en gruppe hellige: »Det ville ikke røre mig at opgive mit liv, mine penge eller min position, så længe jeg kan være sammen med min Frelser.«³ Hans liv var et udtryk for hans ønske om at tjene Gud.

Selv uden en mission i landet spredte evangeliet sig meget hurtigt i Korea. Brødrene fandt væksten utrolig. Da ældste Harold B. Lee (1899-1973) fra De Tolv Apostles Kvorum vendte hjem til Utah efter en rejse til Korea i september 1954, udtrykte han sit håb om, at Kirken snart officielt ville begynde på forkyndelsen af evangeliet i Korea. Han beskrev de koreanske helliges tro og entusiasme.⁴ Den 7. april 1955 opdelte Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum Den Japanske Mission i Den Nordlige Fjernøstlige Mission og Den Sydlige Fjernøstlige Mission. Korea hørte under Den Nordlige Fjernøstlige Mission. De koreanske sidste dages hellige ønskede, at der blev sendt missionærer til Korea, men de vidste, at den politiske situation i Korea var ustabil, så de ventede og bad indtrængende.

Begyndelsen på missionering

Den 2. august 1955 stod præsident Joseph Fielding Smith (1876-1972), der på det tidspunkt var præsident for De Tolv Apostles Kvorum, på den smukke Jang-Choong Dan

høj i Seoul og indviede Korea til åbning for fuldtidsmissionering og bad til, at landet igen måtte få fred og fremgang.⁵ Den aften organiserede han Korea Distrikt med Kim Ho Jik som præsident. Han besøgte senere Busan for at organisere Busan Gren.

Selv om Koreas politiske situation stadig var ustabil i april 1956, blev den nyligt kaldede præsident for Den Nordlige Fjernøstlige Mission inspireret til at sende ældsterne Richard Detton og Don Powell til Korea. Amerikanske sidste dages hellige soldater og de 64 koreanske medlemmer, heriblandt dr. Kim, havde banet vejen for sollyset og vandet og missionærerne kom med næringen. Utallige mennesker blev omvendt, og Kirken begyndte at vokse.

1910: Japans missionspræsident Alma Owen Taylor besøgte Korea.

◀ 1951: Kim Ho Jik bliver døbt i Pennsylvania i USA

1952: De første koreanere døbes i Korea

◀ 1955: Præsident Joseph Fielding Smith indvier Korea og organiserer Korea Distrikt

1956: Kim Ho Jik arbejder med regeringen får at få tilladelse til at få de første missionærer i Korea

til kasernerne. Den næste morgen kom kompagniets overordnede hen til mig og undskyldte for det, han havde gjort aftenen før. Han kom ofte senere til mig for at få råd om personlige anliggender.⁶

Bror Chun tjente som fuldtidsmissionær i Korea og senere som biskop i Alameda Menighed i Maryland i USA.

Bror Jung Dae Pan var også blandt dem, der lærte evangeliet at kende gennem de første missionærer, der tjente i Korea. Han droppede ud af Seouls Nationale Universitet for at gå på teologisk universitet. Hans drøm var at blive præst og lede det kristne samfund i Korea.

En dag forærede en ven ham en Mormons Bog på engelsk, eftersom den koreanske oversættelse endnu ikke

De første medlemmers tro

De koreanske helliges tro voksede støt, men blev ofte prøvet. Bror Chun Nak Seo, der efter sin dåb meldte sig til hæren for at aftjene sin værnepligt, mindes nogle prøvende stunder: »I løbet af mine tre år i militæret blev min tro og mit vidnesbyrd prøvet. En dag kom kompagniets overordnede fuld ind og havde medbragt en masse spiritus, som han pressede kompagniets medlemmer til at drikke. Fordi mine kolleger vidste, at jeg var sidste dages hellig, tømte de altid koppen for mig. Men den aften holdt den fulde overordnede godt øje med mig og beordrede mig til at drikke fra koppen. Jeg fortalte, at jeg ikke drak alkohol, men han beordrede mig alligevel til at gøre det. Men igen adlød jeg ikke. Han trak sin pistol frem, sigtede på mig og beordrede mig til at drikke. Alle holdt vejret og så på. Igen sagde jeg tydeligt: »Jeg drikker ikke alkohol, hr.« Det øjeblik følte som en evighed. Til sidst sagde han: »Jeg gir' op, og lagde pistolen fra sig. Alle åndede lettede op og tog tilbage

var udgivet. Han følte sig draget til at læse bogen. Han læste endda i den under en forelæsning. Da hans klassekammerater spurgte ham, hvad det var, svarede han, at det var en bog lig Bibelen, og anbefalede dem at købe en.

Til sidst fik bror Jung problemer med universitetet. Lederne indkaldte ham til samtale og sagde, at han var ved at give efter for Satans fristelse og falde i kætteri, og de tvang ham til at vælge mellem universitetet eller Mormons Bog. Det var ikke et svært valg for ham at træffe, for han vidste allerede, at Mormons Bog var sand.

Efter bror Jung tilsluttede sig Kirken, løb han dog ind i sociale og økonomiske vanskeligheder. Legatet fra universitetet faldt fra, og den finansielle støtte fra hans tidligere kirke ophørte, og alle hans venner forlod ham. Dr. Kim tog sig godt af ham. Bror Jung bidrog senere i høj grad til Kirkens vækst i Korea ved at oversætte Lære og Pagter og ved at redigere salmerne. De smukke tekster, han oversatte, rører stadig de koreanske medlemmers hjerte.

Antallet af stærke medlemmer steg gradvist. I juli 1962 blev Den Koreanske Mission officielt organiseret. Gail E. Carr, en hjemvendt missionær, der havde tjent i Korea, blev kaldet som den nye missionspræsident. Som ny missionspræsident gjorde han oversættelsen og udgivelsen af Mormons Bog på koreansk til en af sine højeste prioriteter. Efter megen overvejelse og bøn gav han oversættelsesopgaven til en af fuldtidsmissionærerne, ældste Han In Sang. Ældste Han gennemlæste to tidligere oversættelser,⁷ hvorefter han med stor succes færdiggjorde en ny

Mormons Bog, som han tilbød gratis til sine kunder, hvis de ville læse den. Over 50 personer, heriblandt nogle af hans slægtninge, tilsluttede sig Kirken på grund af ham. Han læste standardværkerne utrolig mange gange. De blev fundet ved hans side, da han døde.⁸

Koreas første stav og tempel

I 1973 begyndte mange koreanske sidste dages hellige at håbe på, at de snart ville få en stav. Den 8. marts 1973 organiserede præsident Spencer W. Kimball (1895-1985), der på det tidspunkt var medlem af De Tolv Apostles

1960'erne: Der organiseres grene i Seoul, Busan, Incheon og Kwangju

1962: Den Koreanske Mission organiseres

► 1967: Mormons Bog udgives på koreansk

1973: Den første stav i Korea – og på fastlandet i Asien – organiseres i Seoul

1974: Kirkens første besøgscenter i Korea åbner i Kwangju

◀ 1980: Præsident Spencer W. Kimball er Kirkens første præsident, der besøger Korea

oversættelse, og Mormons Bog blev for første gang trykt på koreansk i 1967.

Nu, hvor Mormons Bog fandtes på deres eget sprog, begyndte mange koreanere at undersøge Kirken på opfordring fra deres venner. Der var så mange besøgende, at missionærerne ikke selv behøvede at gå ud og finde undersøgere, og nogle missionærer underviste dagen lang.

De koreanske helliges store iver for missionering spillede også en stor rolle i Kirkens vækst. Lee Sung Man fra Jamsil Menighed var en fantastisk medlemsmissionær, der havde tilsluttet sig Kirken, da han var i 50'erne. Livet havde budt ham på mange op- og nedture; og dog havde han altid en positiv indstilling i sit religiøse liv. Han var skomager, og i sin butik havde han en stabel af eksemplarer af

Frivillige fra hjælpende hænder laver en stor mængde kimchi, som er en traditionel koreansk ret, til en festival i Seoul. Kimchien bliver delt ud af kirker og kommunale organisationer til de fattige.

Kvorum, den første stav i Korea. Ca. 800 mennesker overværede mødet. Koreas historiske første stav blev organiseret med otte menigheder og to grene. Kirkens medlemmer i Korea kunne nu følge Jesus Kristus under et stavslederskab, der bestod af koreanske kirkeledere, og modtage velsignelser af en ordineret koreansk patriark.

Missioneringen tog nu endnu mere til. Næsten 1.200 mennesker blev døbt i 1973. Kirkens totale medlemstal i Korea oversteg hurtigt 8.000, og omfattede mere end 700 melkise-dekske præstedømmebærere fordelt på 31 menigheder.

Tolv år senere blev de koreanske hellige efter konstant vækst velsignet med et længe ventet tempel. Den 14. december 1985 indviede præsident Gordon B. Hinckley

Mange andre koreanske hellige helligede sig tempeltjeneste. Masan Stav (nu Changwon Stav) begyndte fx med regelmæssige ture til templet i 1995. Den anden fredag i hver måned hentede en lejet bus medlemmer i byerne Jinhae-gu, Changwon, Jinju, Sacheon og Geoje på vej til Seoul. Bussen nåede frem til templet mellem kl. 2 og 3 om natten. Medlemmerne fik hvilet sig et par timer, inden de kl. 5 tog del i de forberedende ordinancer. Derefter tog de del i begavelses-sessionerne til sent på aftenen, inden de vendte hjem efter kl. 22. Den næste dag tog de i kirke og brugte dagen på at besøge medlemmer. Bror Kim Choongseok, der dengang var stavspræsident, mindes: »De var udmattede, men glade.«

Kirken i Korea er nu årtier gammel og moden. Lokale

► 1985: *Templet i Seoul i Korea indvies af præsident Gordon B. Hinckley*

1988: *Folkedansere fra Brigham Young University optræder til åbningsceremonien ved sommer-OL i Seoul*

◀ 1991: *Ældste Han In Sang kaldes som generalautoritet; en million eksemplarer af Mormons Bog er blevet solgt i Korea*

2001: *Ældste Dallin H. Oaks mødes med Sydkoreas premierminister Lee Hang-Dong*

(1910-2008), der på det tidspunkt var førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, templet i Seoul i Korea. Dette tempel havde en særlig betydning for præsident Hinckley, der havde et særligt bånd til de koreanske hellige. Han sagde: »Det koreanske folk har lidt under en aggressiv krig, men de elsker fred og er et venligt folk. Jeg udgyder flere tårer her i Korea, end jeg har gjort noget andet sted i verden.«⁹ Præsident Hinckley bad indvielsesbønnen, og de, der var til stede, græd. Det var en kold vinterdag, men varmen fra Herrens Ånd dvælede i templet den dag og rørte alles hjerte.

Et af malerierne i templet forestiller søster Ho Hee Soon, der blev døbt i august 1970. Hun begyndte at virke i templet, da hun var i 80'erne. Hun udførte begavelsesordinancen for mindst 1.500 personer. I 2007 alene udførte hun stedfortrædende ordinancer for over 600 personer. En amerikansk maler, der var blevet rørt af hendes tjeneste, malede et portræt af hende og forærede det til templet i Seoul for at mindes hendes uophørlige indsats for at frelse sjæle.

kirkeledere støtter stærkt familieværdier og andre profetiske prioriteter. Flere koreanske medlemmer anerkender vigtigheden af at tilbede sammen som familie – holde familieaften, bede familiebøn og studere skriften sammen som familie. Og flere koreanske teenagere tjener på fuld-tidsmission end nogen sinde før. Takket være evangeliets lys skaber koreanske medlemmer en fremtid, der er ligeså strålende som deres tro. ■

NOTER

1. Se Denny Roy, »Kim Ho Jik: Koreansk pioner«, *Stjernen*, feb. 1989, s. 9-10.
2. Kim Ho Jik, i Denny Roy, »Kim Ho Jik«, *Stjernen*, s. 10.
3. Kim Ho Jik, i Denny Roy, »Kim Ho Jik«, *Stjernen*, s. 14.
4. Se Harold B. Lee, i Conference Report, okt. 1954, s. 125-131.
5. Se Robert H. Slover, »Korea Dedicated to Preach the Gospel«, *Church News*, 10. sep. 1955, s. 4.
6. Fra Chun Nak Seos dagbog.
7. Mormons Bog blev første gang oversat til koreansk i 1961 af Hong Byung Shik, og et uddrag, Nefis Tredje Bog, blev udgivet i 1962. Nogle fandt oversættelsen for stiv og alt for bogstavelig, så Chung Dae Pan, der var blevet indsat af ældste Gordon B. Hinckley, påbegyndte og færdiggjorde en ny oversættelse i 1964.
8. Som fortalt af bror Lees biskop ved hans begravelse den 8. april 2011.
9. Fra forfatterens noter ved indvielsen af templet i Seoul i Korea den 14. dec. 1985.

**Ældste
M. Russell Ballard**
De Tolv Apostles
Kvorum

MÆND OG KVINDER OG PRÆSTEDØMMETS KRAFT

*Lad os aldrig
glemme, at vi er
Guds sønner og
døtre, ligeværdige i
hans øjne og dog med
forskellige ansvar og
evner, der er skænket
af ham, og at vi er
givet adgang til hans
præstedømmekraft.*

Min bedstefar ældste Melvin J. Ballard (1873-1939), der var medlem af De Tolv Apostles Kvorum, var i 1939 på hospitalet, hvor han var i det sidste stadie af leukæmi. Min far, der sad ved bedstefars seng, fortalte mig, at bedstefar satte sig op i sengen, så rundt i hospitalstuen, som om han henvendte sig til en forsamling, og sagde tydeligt: »Før alt andet, brødre, lad os da tænke klart.«

I det, jeg nu skal til at sige, beder jeg jer tænke klart over Kristi grundlæggende lærdomme, der indbefatter den kærlighed, som vor himmelske Fader i himlen har til sine døtre, som er værdifulde og vigtige for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Jeg mener, at der er nogle sandheder, som både kvinder og mænd må forstå om kvindens afgørende rolle i at styrke og opbygge Guds rige på jorden.

Vi er vor himmelske Faders højt elskede, åndelige sønner og døtre. Vi boede hos ham i forudtilværelsen. For at kunne opfylde missionen med at tilvejebringe »udødelighed og evigt liv for mennesket« (Moses 1:39) lagde

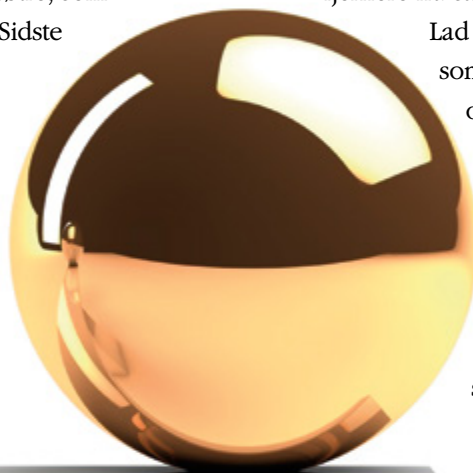
vor himmelske Fader en plan, der er beregnet på at hjælpe hans børn med at opnå deres højeste potentiale.

Der er mennesker, der sætter spørgsmålstegn ved kvinders plads i Guds plan og i Kirken. Jeg er blevet interviewet tilstrækkeligt af både amerikanske og internationale medier til at kunne sige, at de fleste journalister, som jeg har talt med, har haft forudfattede meninger om dette emne. Mange har stillet spørgsmål, der antyder, at kvinder er andenklassens medlemmer af Kirken. Intet kunne være fjernere fra sandheden.

Lad mig foreslå fem nøglepunkter, som I kan overveje og tænke klart over omkring dette vigtige emne.

1. Faderen og Sønnen ønsker, at vi bliver ophøjet.

Vor himmelske Fader har skabt både kvinder og mænd, som er hans åndelige døtre og sønner. Dette betyder, at kønnet

er evigt. Han har udviklet en plan, der hjælper alle, som ønsker at følge ham og hans Søn, Jesus Kristus, til at opnå deres potentiale som arvinger til evigt liv.

Vor himmelske Fader og hans Søn er fuldkomne. De er alvidende og forstår alle ting. Ydermere er deres håb for os fuldkomment. Deres gerning og herlighed er at se deres børn blive ophøjet.

Hvis vores endelige ophøjelse er deres væsentligste mål og hensigt, og eftersom de er alvidende og fuldkomne, så forstår de bedst, hvordan man forbereder, underviser og leder os, så vi har størst chance for at opnå ophøjelse. Vor Fader i himlen ved alt, forudser alt og forstår alt. Hans forståelse, hans visdom og hans kærlighed til os er fuldkommen. Vi må afgjort være enige om, at vor himmelske Fader og hans Søn ved, hvilke muligheder Guds sønner og døtre behøver for bedst muligt at forberede dem på evigt liv.

Vi har alle det privilegium, at vi kan vælge, om vi vil tro på, at Gud er vor Fader, at Jesus er Kristus, og at de

har en plan, der er udformet til at hjælpe os til at vende hjem til dem. Dette kræver naturligvis tro. Vore vidnesbyrd, vores fred i sindet og vores velbefindende begynder med villighed til at tro på, at vor Fader i himlen virkelig ved bedst.

2. Kirken ledes gennem præstedømmets nøgler.

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er Herrens kirke, og hans kirke ledes ved og gennem præstedømmets myndighed og præstedømmenøgler. »Præstedømmets nøgler er den myndighed, som Gud har overdraget præstedømmeledere til at lede, føre tilsyn med og styre anvendelsen af hans præstedømme på jorden. Udøvelsen af præstedømmets myndighed styres af dem, der har dets nøgler (se L&P 65:2; 81:2; 124:123) ... [og de] har retten til at præsidere over og lede Kirken inden for et myndighedsområde.«¹

De, der har præstedømmenøgler, gør det muligt for alle, der tjener eller arbejder trofast under deres vejledning,

Akkurat som en kvinde ikke kan undfange et barn uden en mand, kan en mand heller ikke fuldt ud udøve præstedømmets kraft i dannelsen af en evig familie uden en kvinde ... Både formeringsevnen og præstedømmets kraft deles i evigt perspektiv af ægtemand og hustru.

at udøve præstedømmemyndighed og have adgang til præstedømmets kraft.« Alle mænd og alle kvinder tjener under vejledning af dem, der har nøgler.²

Lad mig gentage noget, som jeg udtalte ved april-konferencen i 2013: »I vor himmelske Faders store præstedømme-beseglede plan har mænd et unikt ansvar for at forvalte præstedømmet, men de er ikke præstedømmet. Mænd og kvinder har forskellige, men lige værdifulde roller. Akkurat som en kvinde ikke kan undfange et barn uden en mand, kan en mand heller ikke fuldt ud udøve præstedømmets kraft i dannelsen af en evig familie uden en kvinde ... Både formeringsevnen og præstedømmets kraft deles i evigt perspektiv af ægtemand og hustru.«³

Hvorfor ordineres mænd – og ikke kvinder – til embeder i præstedømmet? Præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008) forklarede, at »det var Herren«, ikke mennesker, »som fastslog, at mændene i hans kirke skulle bære præstedømmets«, og som har givet kvinder »evnerne til at komplettere denne store og vidunderlige organisation, som er Guds kirke og rige.«⁴ Herren har ikke åbenbaret, hvorfor han har organiseret sin kirke, som han har gjort.

Som med mange andre emner afhænger dette af vores tro. Tror vi på, at dette er Herrens kirke? Tror vi på, at han har organiseret den efter sin hensigt og visdom? Tror vi på, at hans visdom overgår vores? Tror vi på, at han har organiseret sin kirke på en måde, der vil være til størst mulig velsignelse for alle hans børn, både hans sønner og døtre?

Jeg vidner om, at disse ting er sande. Jeg vidner om, at dette er Herrens kirke. Kvinder er uundværlige i ledelsen og arbejdet i Kirken. De tjener som ledere i Hjælpeforeningen, Unge Piger og Primary, de tjener som lærere, fuld-tidsmissionærer og tempeltjenere, og de tjener i hjemmet, hvor den vigtigste undervisning i Kirken finder sted.

Lad os ikke glemme, at omkring halvdelen af al undervisning i Kirken udføres af søstre. En stor del af ledelsen varetages af vore søstre. Kvinder har mange muligheder for at tjene og planlægge og udføre aktiviteter. Kvinders deltagelse i menigheds- og stavsråd og i Kirkens råd ved hovedsædet bibringer det fornødne indblik og visdom og balance.

I over 20 år har jeg undervist om vigtigheden af råd, heriblandt om de kvindelige ledes deltagelse, som er absolut nødvendig. Jeg er klar over, at der er nogle mænd, deriblandt nogle præstedømmeledere, der endnu ikke har set lyset, og som stadig ikke inkluderer vore kvindelige ledere i et fuldt partnerskab i menigheds- og stavsrådene. Jeg er også klar over, at nogle mænd undertrykker kvinder, og i visse sjældne tilfælde er skyldige i at misbruge kvinder. Dette er afskyeligt i Guds øjne. Jeg er sikker på, at de mænd, der nedgør kvinder på en hvilken som helst måde, kommer til at stå til ansvar over for Gud for deres handlinger. Og enhver præstedømmeleder, der ikke involverer sine kvindelige ledere med fuld respekt og inkludering, ærer og højner ikke de nøgler, han er blevet givet. Hans kraft og indflydelse vil formindskes, indtil han lærer Herrens veje.

Søstre, selv om jeres input er vigtigt og velkomment i effektive råd, må I være forsigtige med ikke at indtage en stilling, som ikke er jeres. De mest succesfulde menigheds- og stavsråd er dem, hvori præstedømmelederne har tillid til deres kvindelige ledere og opmuntrer dem til at bidrage til diskussionen, og hvor de kvindelige ledere fuldt ud respekterer og støtter de beslutninger, der er truffet i rådet under ledelse af præstedømmeledere, der bærer nøgler.

3. Mænd og kvinder er ligeværdige i Guds øjne.

Mænd og kvinder er ligeværdige i Guds øjne og i Kirkens øjne, men ligeværdighed betyder ikke, at de er ens. Mænds og kvinders ansvar og guddommelige gaver er forskellige af natur, men ikke i deres betydning eller indflydelse. Gud anser ikke køn som bedre eller vigtigere end det andet. Præsident Hinckley erklærede til kvinder, at »vor evige Fader ... har aldrig ment, at I skal være mindre end den kronende herlighed på hans skaberværk.«⁵

Nogle bliver forvirrede og tænker ikke klart, når mænds og kvinders opgaver sammenlignes med hinanden.

Jeg har været omgivet af kvinder hele mit liv. Jeg har tre søstre (Jeg var den eneste dreng). Jeg har 5 døtre, 24 af mine børnebørn er piger, 19 af mine oldebørn er

piger. Og endelig, er jeg blevet velsignet gennem 63 års ægteskab med min hustru, Barbara. Jeg lærte for længe siden at lytte til hende. Jeg lærte, at når hun sagde, at hun havde tænkt på noget eller havde stærke følelser omkring en familiesag, havde jeg god grund til at være opmærksom, for i næsten alle tilfælde var hun inspireret. Jeg ved selv, hvordan unge voksne søstre og unge mødre nogle gange har det, og at de sommetider sætter spørgsmålstegn ved deres selvværd og deres evne til at bidrage. Men jeg vidner om, at når de vender deres tanker og bønner mod himlen, vil de blive velsignet gennem en styrke og en overbevisning om, at Faderen og Sønnen forstår deres følelser.

Kvinder kom til jorden med enestående, åndelige gaver og egenskaber. Dette er især sandt, når det gælder børn og familier og andres velfærd og omsorg for andre.

Mænd og kvinder har forskellige gaver, forskellige styrker og forskellige synspunkter og tilbøjeligheder. Det er en af de fundamentale årsager til, at vi har brug for hinanden. Det kræver en mand og en kvinde at skabe en familie, og det kræver mænd og kvinder at udføre Herrens værk. En ægtemand og hustru, som i retfærdighed arbejder sammen, komplementerer hinanden. Lad os være forsigtige med, at vi ikke forsøger at pille ved vor himmelske Faders plan og hensigt med vores tilværelse.

4. Alle Guds børn har adgang til præstedømmevelsignelser.

Når mænd og kvinder tager til templet, bliver de begge begavet med den samme kraft, som er præstedømmets kraft. Mens præstedømmets myndighed ledes gennem præstedømmets nøgler, og præstedømmets nøgler besiddes af værdige mænd, så er adgangen til præstedømmets kraft og velsignelser lige tilgængelig for alle Guds børn.

Præsident Joseph Fielding Smith (1876-1972) forklarede: »Præstedømmets velsignelser gives ikke kun til mænd. Disse velsignelser udøses også over ... alle trofaste kvinder i Kirken ... Herren tilbyder sine døtre enhver åndelig gave og velsignelse, som hans sønner kan opnå.«⁶

De, der er trådt ned i dåbens vande og efterfølgende har modtaget deres begavelse i Herrens hus, er berettiget til rige og vidunderlige velsignelser. Begavelsen er bogstaveligt talt en gave af kraft. Alle, der træder ind i Herrens hus, forretter præstedømmeordinancerne.

Vor himmelske Fader er gavmild med sin kraft. Alle mænd og alle kvinder har adgang til denne kraft for at få hjælp i deres tilværelse. Alle, som har indgået hellige pagter med Herren, og som ærer disse pagter, har ret til at modtage personlig åbenbaring, til at blive velsignet med engles betjening, til at tale med Gud, til at modtage evangeliets fylde og i sidste ende til at blive arvinger med Jesus Kristus til alt, hvad vor Fader har.

5. Kirken har brug for kvinders røst og tro.

Vi har brug for mere af kvinders særlige og indflydelsesrige røst og tro. Vi har brug for, at de lærer læren og forstår, hvad vi tror på, således at de kan bære deres vidnesbyrd om sandheden i alle ting – uanset om disse vidnesbyrd lyder omkring et lejrål på en pigelejr, til et vidnesbyrdsråd, på en blog eller på Facebook. Kun trofaste sidste dages hellige kvinder kan vise verden, hvordan Guds kvinder, som har indgået pagter, ser ud, og hvad de tror på.

Ingen af os har råd til at stå og se på, mens Guds plan skubbes til side. Jeg indbyder især søstre i hele Kirken til at søge himlens vejledning til at vide, hvad de kan gøre for at lade deres røst af tro og vidnesbyrd blive hørt. Generalautoriteterne og søstre i hovedpræsidentskaberne kan ikke gøre det alene. Fuldtidsmissionærerne kan ikke gøre det alene. Præstedømme- og organisationslederne kan ikke gøre det alene. Vi må alle forsvare vor Fader i himlen og hans plan. Vi må alle forsvare vor Frelser og vidne om, at han er Kristus, at hans kirke er blevet genoprettet på jorden, og at der findes noget, der er rigtigt og forkert.

Hvis vi skal have modet til at ytre os og forsvare Kirken, må vi først forberede os gennem studium af evangeliets sandheder. Vi må befæste vores eget vidnesbyrd gennem flittigt, dagligt studium af skriften og ved at påberåbe os

Moronis løfte om, at vi kan »kende sandheden af alt« (Moro 10:5), hvis vi søger den gennem ydmyg bøn og studium.

Brug ikke tid på at prøve at efterse eller justere på Guds plan. Det har vi ikke tid til. At prøve at afgøre, hvorledes Herrens kirke kan organiseres anderledes, er en meningsløs opgave. Herren er denne kirkes overhoved, og vi følger alle hans ledelse. Både mænd og kvinder har brug for større tro og vidnesbyrd om vor Herre Jesu Kristi liv og forsoning og større kundskab om hans lære. Vi må have klare sind, så Helligånden kan lære os, hvad vi skal gøre og sige. Vi må tænke klart i denne verden med forvirring og ligegyldighed over for det, der hører Gud til.

Søstre, jeres indflydelsessfære er unik – og den kan mænd ikke kopiere. Ingen kan forsvare vor Frelser med større overbevisning og kraft end I, Guds døtre – I har så stor indre styrke og overbevisning. Kraften i en virkelig omvendt kvindes stemme kan ikke måles, og Kirken har brug for jeres stemmer mere end nogensinde før.

Jeg efterlader jer mit vidnesbyrd om, at vi lever i en tid, hvor vi må stå frem i enighed – mænd og kvinder, unge mænd og unge piger, drenge og piger. Vi må stå for vor himmelske Faders plan. Vi må forsvare ham. Han bliver skubbet til side. Vi kan som medlemmer af Kirken ikke se passivt til og tillade, at det fortsat sker, uden at vi er modige nok til at lade vore stemmer blive hørt.

Må Gud velsigne os til at have mod til at studere evangeliets enkle sandheder og derpå til at fortælle om dem ved enhver mulig lejlighed. ■

Fra en tale, der blev holdt på Brigham Young University den 20. august 2013. Hvis du vil læse hele den engelske tekst, så gå ind på speeches.byu.edu.

NOTER

1. *Håndbog 2: Forvaltning af Kirken*, 2010, 2.1.1.
2. Se *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 104.
3. M. Russell Ballard, »Dette er min gerning og herlighed«, *Liahona*, maj 2013, s. 19.
4. Gordon B. Hinckley, »Kirkens kvinder«, *Stjernen*, jan. 1997, s. 67.
5. Gordon B. Hinckley, »Stå fast mod verdens list«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 98.
6. Joseph Fielding Smith, »Magnifying Our Callings in the Priesthood«, *Improvement Era*, jun. 1970, s. 66.

Mens præstedømmets myndighed ledes gennem præstedømmets nøgler, og præstedømmets nøgler besiddes af værdige mænd, så er adgangen til præstedømmets kraft og velsignelser lige tilgængelig for alle Guds børn.

NOGET SAGDE, JEG SKULLE STOPPE

Der var blevet planlagt en overnatning på en lejrplads fra fredag til lørdag, hvor der også skulle være alle mulige udendørs aktiviteter, og jeg glædede mig til at tage af sted sammen med min søn. Carl havde et deltidsjob og skulle arbejde om fredagen, så jeg foreslog, at jeg hentede ham fredag aften efter arbejde. Vi havde tænkt os at parkere ved en bro, der lå over lejrpladsen, og gå resten af vejen ned.

Da vi nåede frem til broen, var det mørkt. På himlen kunne man kun skimte en flig af månen og et par lysende stjerner. Stien ned til lejrpladsen

Efter kort tid begyndte vore lommelygter at svigte, og stien syntes til tider at forsvinde i det vigende lys.

var meget snæver og lå langs en klippe, der løb langs floden. Vi befandt os ca. 275 meter over floden, da vi begyndte at gå ned mod lejrpladsen.

Efter kort tid begyndte vore lommelygter at svigte, og stien syntes til tider at forsvinde i det vigende lys. Pludselig var der noget, der sagde mig, at jeg skulle stoppe. Jeg stoppede brat op, men tog så to skridt fremad. Følelsen eller stemmen kom igen: »Stop!«

Jeg stoppede op igen. Carl, der gik lige bag mig, var lige ved at gå ind i mig.

»Hvad sker der, far?« spurgte han.

Jeg fortalte ham om tilskyndelsen og sagde, at vi blev nødt til at tage hjem og komme igen næste morgen.

»Far, jeg kan se lejrpladsen,« svarede han. »Lejren kan ikke være mere end 1,5 kilometer væk.«

Jeg vidste, at tilskyndelsen var kommet fra Helligånden, og jeg insisterede på, at vi ikke gik længere. Vore lommelygter duede ikke længere, så vi gik meget forsigtigt tilbage op ad stien. Carl var skuffet og sagde ikke meget på vejen hjem.

Tidlig næste morgen tog vi tilbage til broen og tog turen til fods igen. I det mindste kunne Carl tage del i lørdagens aktiviteter. Vi skyndte os af sted, da stien pludselig forsvandt! Da slog det os. Vi var nået til præcis samme sted, hvor vi var stoppet aftenen før.

»Far, der er mindst 90 meters fald ned til floden,« sagde Carl. »Vi kunne være blevet slået ihjel!«

Klippen strakte sig stejlt ned mod floden under os. Lige foran os var der en kløft på 4 meters bredde, der var kommet som følge af en storm.

Carl og jeg omfavnede hinanden, mens tårerne flød. Så tog vi turen ned ad en anden sti og nåede frem til lejrpladsen. Vi kom lige tids nok til morgenmaden.

Der skulle have været sat et advarselsskilt op, men det var ikke blevet gjort. Men takket være Helligånden fik vi vores advarsel. ■

Ronald D. Colby, Utah, USA

ÅBN DIN MORMONS BOG

Som medlem af højrådet i Wiens Stav i Østrig besøger jeg en menighed i Wien en gang om måneden. Da jeg bor 190 km fra Wien, tager jeg ofte toget for at komme dertil.

En søndag, efter jeg var vendt hjem fra et besøg i menigheden, opdagede jeg til min store skuffelse, at jeg ikke havde min pung. Jeg blev bekymret, for jeg vidste ikke, om jeg havde tabt den, eller om den var blevet stjålet. I pungen lå der lidt penge, min tempelanbefaling, et kreditkort og andre vigtige kort.

Den næste dag havde jeg svært ved at koncentrere mig på arbejdet. Igen og igen spurgte jeg mig selv: »Hvornår brugte jeg sidst pungen? Lagde jeg den nogen steder?« Jeg ringede til politiet, til togstationen og til biskoppen i menigheden, som jeg havde besøgt. Ingen havde fundet den. Jeg bad også, og bønnerne blev mere indtrængende, efterhånden som dagen skred frem. Jeg sov ikke godt den nat.

Under min morgenbøn den næste dag følte jeg en stærk åndelig tilskyndelse til at åbne min Mormons Bog for at finde svaret på mit problem. Jeg slog følelsen hen lige med det samme, da der ikke fandtes et skriftsted i Mormons Bog, der havde noget at gøre med min mistede pung.

Følelsen blev ved: »Hvorfor tvivler du? Tro går forud for miraklet! Åbn nu bare bogen. Det første skriftsted du læser, vil give dig svar på dit problem.«

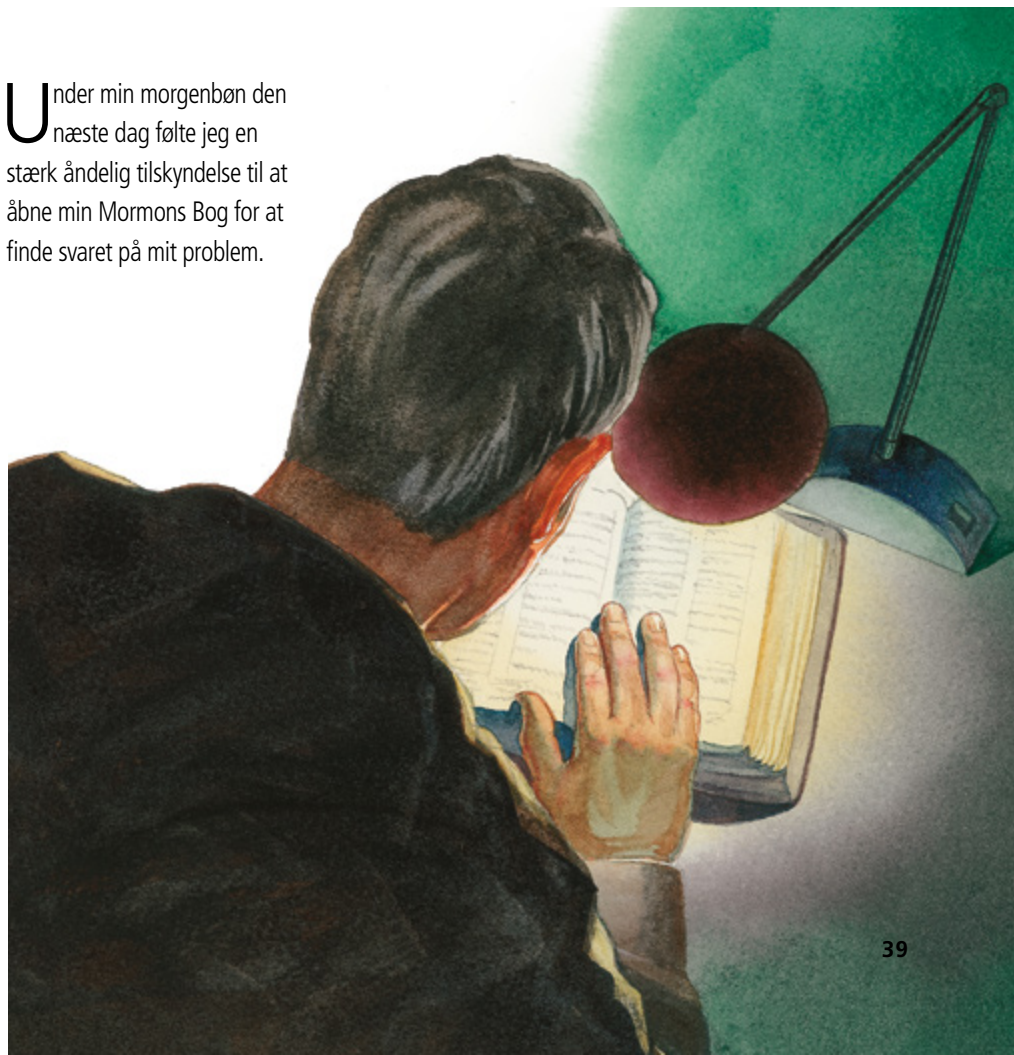
Jeg afviste denne følelse som ønsketænkning. Men følelsen i mit hjerte kæmpede bravt og vandt. Jeg rejste mig, gik hen til mit skrivebord og tog min Mormons Bog. Mit hjerte bankede hurtigt af forventning. Jeg vendte ikke en side. Jeg slog blot op og læste Jakob 3:1: »Se hen til Gud med fasthed i sindet, og bed til ham med stor tro, så vil han trøste jer i jeres trængsler, så vil han tale jeres sag.« Jeg blev overvældet og kunne ikke læse videre.

Herren vil tale min sag! Jeg tog på arbejde med ro og fortrøstning.

Kl. 11 fik jeg et opkald fra politiet, der var tilknyttet togstationen, der fortalte mig, at min pung var blevet afleveret. En dag senere modtog jeg min pung. Intet var blevet taget.

Herren havde trøstet mig i mine trængsler. Han havde talt min sag. Gennem Mormons Bog havde vor himmelske Fader besvaret min bøn på en meget direkte og personlig måde. Jeg har altid holdt meget af Mormons Bog, og efter denne oplevelse er den blevet mig endnu mere dyrebar. ■
Eduard Mayer, Oberösterreich, Østrig

Under min morgenbøn den næste dag følte jeg en stærk åndelig tilskyndelse til at åbne min Mormons Bog for at finde svaret på mit problem.

DERFOR HOLDER JEG MEGET AF MORMONS BOG

For næsten 30 år siden kørte jeg for første gang til Utah. Jeg havde levet et meget ikke-kristent liv, men ønskede nu at forandre mig. Jeg vidste bare ikke hvordan.

Om aftenen på min anden dag i Utah gjorde jeg holdt ved et motel i en lille by i det sydlige Utah. Da kvinden ved receptionen gav mig nøglen til værelset, spurgte jeg hende, om hun var sidste dages hellig. Hun svarede glad: »Ja, det er jeg.« Hun smilede og tilføjede: »Har du læst vores vidunderlige bog, Mormons Bog?« Både overrasket og interesseret fortalte jeg hende, at det havde jeg ikke.

»Der er et eksemplar på dit værelse,« fortsatte hun. »Der sker ikke så meget her i byen, så du kan ligeså godt stifte bekendtskab med denne vidunderlige bog.«

Jeg takkede hende og bar min bagage ind på mit værelse. Inde på værelset så jeg en bordeaux paperback-udgave af Mormons Bog på natbordet.

På mit motelværelse så jeg en bordeaux paperbackudgave af Mormons Bog på natbordet.

Jeg slog tilfældigt op i midten af bogen og læste et par vers, men min hjerne gik i sort. Jeg forstod ingenting. Jeg lagde skuffet bogen fra mig og forlod værelset med en tom følelse. Jeg kørte lidt rundt, indtil jeg fandt et værtshus – et mørkt og utiltalende sted. Jeg gik ind og havde det med det samme elendigt og følte mig ensom og håbløs. Jeg stod der et par minutter og vendte så om og gik ud med en beslutning om aldrig mere at spille et sekund af mit liv på et værtshus.

Jeg vendte oplivet tilbage til mit motelværelse og tog fat i Mormons Bog. Jeg knælede for Herren, som jeg ikke kendte særlig meget til, og tryglede ham om at vise mig barmhjertighed. Jeg bad ham tilgive mig for alt det rod, jeg havde lavet i mit liv, og om at hjælpe mig til at forstå det, som jeg læste i Mormons Bog, og om at vide, at Joseph Smith var en sand profet, og hvorvidt Mormonkirken var noget for mig.

Jeg åbnede ærbødigt bogen og læste det første vers, jeg stødte på: »Jeg fryder mig ved tydelighed, jeg fryder mig ved sandhed, jeg fryder mig ved min Jesus, for han har forløst min sjæl fra helvede« (2 Ne 33:6). Mit hjerte brændte og mine tårer flød. Ordene var fyldt med et vidunderligt lys af håb – et lys fra Jesus Kristus, der bad mig komme til ham.

Grædende knælede jeg igen ned i bøn og bad Herren om at vise mig vejen. Jeg åbnede igen bogen og begyndte at læse det første kapitel i 1 Nefi. Jeg fyldtes med ærefrygt over den uforlignelige styrke, renhed og sandhed, der lå i Nefis ord og vidnesbyrd. Jeg læste indtil kl. 2 om natten, og Herren åbnede min forstand, mens jeg læste.

Seks måneder senere blev jeg døbt som medlem af denne vidunderlige, sande kirke. Jeg ved, at Herren velsignede mig til at finde og læse Mormons Bog – bogen, der stadfæstede min tro på og mit vidnesbyrd om Jesus Kristus. ■
Steve Rahawi, Californien, USA

OPDRAGEDE JEG BØRN ELLER BLOMSTER?

Da vore børn var små, flyttede vi ind i et lille hus med en smuk have. På hver side af hoveddøren stod der to tomme blomsterkrukker, som jeg glædede mig til at plante blomster i, selv om min erfaring med havearbejde var begrænset. Jeg købte en havebog og bestilte plante- og frøkataloger og nærstuderede dem.

I løbet af de næste par måneder lagde jeg en plan for min have, forberedte jorden og plantede mere end 200 blomsterløg. Jeg vidste, der ville gå et par måneder, inden jeg ville kunne se resultater, men jeg undersøgte ofte haven for vækst. I det tidlige forår begyndte mine blomster at blomstre. Først bittesmå lilla iriser og senere påskeliljer. Midt på foråret fyldtes mine blomsterkasser med smukke tulipaner. Jeg holdt meget af min have, og jeg sad ofte på fortrappen og betragtede blomsterne.

En eftermiddag havde vores 4-årige datter, Emily, en veninde på besøg. Lige inden hendes mor kom for at hente hende, kæmpede pigerne sig vej gennem køkkendøren med favnen fuld af tulipaner. »Se, hvad vi kommer med til dig,« sagde de glade. De havde plukket næsten hver eneste blomst.

Tulipaner blomstrer kun en gang om året. Jeg var knust – alt det arbejde, al den venten. Vi fyldte mine vaser med blomster

og gav Emilys veninde resten med hjem. Da jeg senere beklagede mig til min mor over katastrofen, sagde hun: »Ja, så er det godt, at du opdrager børn og ikke blomster.«

Jeg blev klar over, at jeg måtte ændre perspektiv. Jeg kom i tanke om primarysangene om at plukke blomster, som jeg havde sunget med mine piger:

*Ved hver lille blomst går min
tanke til mor.*

*Min kærlighed vil jeg med
blomsterne sende.¹*

Jeg så min have var blevet ødelagt, men to fireårige piger så en kærlighedsgestus.

Det havde krævet tålmodighed at plante en blomsterhave, og at tage et skridt tilbage og se på hændelsen gennem mit barns øjne krævede endnu mere tålmodighed. Men at lære tålmodighed som mor drager mig nærmere til Herren. ■

Paula Schulte, Missouri, USA

NOTER

1. »Jeg vandrer så ofte«, *Børnenes Sangbog*, s. 109).

Pigerne kæmpede sig vej gennem køkkendøren med favnen fuld af tulipaner. »Se, hvad vi kommer med til dig,« sagde de glade.

SØSTRE I PAGTEN

Som Jesu Kristi disciple har vi alle søstre, der elsker os og støtter os – uanset vores familiemæssige situation.

Emmaline R. Wilson

På min første dag som studerende i Paris, blev jeg forundret over mangfoldigheden i min nye menighed. En sød kvinde fra Østeuropa ledte hjælpeforeningsmødet. Nogle søstre fra Vestafrika delte gavmildt deres salmebog med mig. En asiatisk kvinde, der med stor møjle havde oversat sin lektion til fransk, gav en af de mest inderlige lektioner, jeg nogensinde havde hørt. Selv om jeg var en ung amerikaner, der befandt sig mere end 8.000 km fra sin hjemby, følte jeg mig hjemme

blandt de gode kvinder i Kirken. Vi kom fra Frankrig, Cambodja, Elfenbenskysten, Ukraine og USA – men forskellen i alder og kultur betød ikke noget. En ånd af søsterfællesskab forenede os.

Det var under mine første år i college, at jeg for første gang indså, at jeg hele mit liv havde tilhørt et fantastisk netværk af søstre. Jeg voksede op uden biologiske søstre, så af og til var jeg ikke helt klar over, hvad søsterfællesskab indebar. Selv om jeg er meget taknemlig for mine vidunderlige forældre og brødre, har jeg altid længtes efter søstre, som jeg kunne fortælle ting til, grine med og opleve livet med. I stedet har jeg lært at støtte mig til søstre, som jeg har fundet i »enheden i troen« (Ef 4:13). Gennem mange oplevelser har jeg lært, at jeg kan støtte mig til disse trofaste kvinder – på grund af Jesu Kristi evangelium *har jeg søstre!*

Verden lærer os, at forskellighederne, der findes i familier, generationer, kulturer og personligheder,

adskiller os. I virkeligheden er søstre forenede gennem kærlighed, tjeneste og vores guddommelige arv som børn af vor himmelske Fader. Dette fællesskab hjælper os til at opfylde vore dåbspagter. Vi har lovet »at komme ind i Guds fold og at blive kaldt hans folk og er villige til at bære hinandens byrder, så de bliver lette;

ja, og er villige til at sørge med dem, der sørger, ja, og at trøste dem, der står i behov for trøst, og at stå som Guds vidner til alle tider og i alle ting og på alle steder, hvor I måtte befinde jer« (Mosi 18:8-9).

Kom ind i Guds fold

Der er mange måder, som søstre hjælper hinanden med at holde dåbspagten på. Ting Chang fra Taiwan »[kom] ind i Guds fold«, mens hun gik i folkeskole. Tings familie stod i en svær økonomisk situation, og hun undlod derfor at spise frokost for at spare på familiens udgifter. Jina, hendes klassekammerat, opdagede det. Jinas mor

begyndte at lave en ekstra stor frokost hver dag, så Jina kunne dele den med Ting. Jina inviterede snart sin veninde med kirke. Jinas mor havde for nyligt tilsluttet sig Kirken, og Jina var ved at få missionærlektionerne. Disse kvinders eksempel på næstekærlighed havde stærk indflydelse på Ting, som også begyndte at mødes med missionærerne.

Sammen læste Ting og Jina i skriften og førte dagbog over deres hellige oplevelser. Deres søsterfællesskab blev stærkere, da begge unge piger blev døbt på den samme dag. I dag tjener de begge på fuldtidsmission for at sprede glæden ved Jesu Kristi evangelium. Jina, hendes mor og Ting er blevet søstre gennem efterlevelsen af Herrens standarder og ved at bære hans navn.

Bær hinandens byrder

Kærlig tjeneste er et andet særkende ved et sandt søsterfællesskab. Omsorgsfuld tjeneste og besøgsundervisning er Kirkens katalysatorer for den tjeneste. Jacqueline Soares Ribeiro Lima fra Brasilien fortæller om, hvordan to besøglærere velsignede hende og hendes familie, da hun var blevet diagnosticeret med en bipolar lidelse, der gjorde, at hun ikke

»Vi glæder os over de mange forskellige roller, vi spiller som kvinder i Kirken. Selvom

vi på mange måder er forskellige og unikke, så anerkender vi også, at vi alle er døtre af den samme himmelske Fader, hvilket gør os til søstre. Vi er forenede om at opbygge Guds rige og i de pagter, vi har indgået.«

Bonnie L. Oscarson, Unge Pigers hovedpræsident, »Søsterfællesskab: Vi har jo brug for hinanden«, Liahona, maj 2014, s. 119.

følte sig i stand til at komme regelmæssigt i Kirken: »Min mand Vladimir gjorde alt, hvad han kunne for at hjælpe mig igennem lidelsens værste periode. Han gjorde det alene – indtil to vidunderlige kvinder blev kaldet som mine besøgs lærere.«

Disse to kvinder, Rita og Fátima, udviste deres kærlighed ved at lære mere om lidelsen og ved at støtte Jacquelines familie. Hun følte hele tiden deres oprigtige interesse for hende. Deres tjeneste indebar blandt andet at holde en lille fest for Jaqueline og at sy en kjole til hendes datter. Til sidst hjalp Ritas og Fátimas dybfølte omsorg på Jacquelines åndelighed, og hun begyndte igen at komme regelmæssigt i kirken, støttet af deres styrke.

Uanset om vore søstres byrder er fysiske, følelsesmæssige eller åndelige, så er det vidunderligt, når vi rækker ud i kærlighed til den trætte unge mor, den generte nye bikubepige eller den overbelastede hjælpeforeningspræsident. Søstre i pagten »glæder [sig] over tjeneste og gode gerninger«¹ og søger de af deres søstre, som er udmattede eller trætte for at opløfte dem.

Sørg med dem, der sørger

Kvinder af tro følger Frelserens eksempel, når de rækker ud i mildhed og ømhed. Der findes måske ikke bedre eksempel i skriften på uselvsk kærlighed end det af No'omi fra Betlehem og hendes svigerdatter

Ruth fra Moabs land. Ruth valgte at hjælpe sin svigermor, da både No'omis mand og sønner døde. Sorgfuld besluttede No'omi at vende tilbage til sit hjemland. Selv om disse kvinder havde forskellige kulturel og religiøs baggrund, blev de venner, idet de støttede hinanden i en retskaffen levevis og sammen arbejdede sig gennem prøvelser.

Ruths eksempel og hjælp havde så stor indflydelse, at No'omis sorg vendte sig til glæde over at have en så vidunderlig svigerdatter og søster i evangeliet. De havde så stærkt et bånd, at andre kvinder, der så deres gensidige kærlighed, sagde: »Lovet være Herren, som ... [har givet dig] din svigerdatter, som har vist dig kærlighed ... Hun betyder mere for dig end syv sønner« (Ruth 4:14-15).

Trøst dem, der står i behov for trøst

En besked fra en søster i menigheden trøstede Raihau Gariki fra Tahiti, der blev kaldet som lærer i Hjælpeforeningen kun en måned efter at være blevet fyldt 18. Hun var nervøs over at skulle undervise »mødre og bedstemødre, som allerede vidste så meget, som havde mødt mange prøvelser og oplevet mange ting.« Da hun havde undervist første gang, fik hun en besked, der var »fyldt med kærlighed«, fra en søster i klassen. Denne besked styrkede hendes selvtillid, og hun limede den ind i sin dagbog, så den kunne hjælpe hende gennem svære tider.

**Søstre i pagten
»glæd[er sig] ved
tjeneste og gode
gerninger« og søger
de af deres søstre,
som er udmattede
eller trætte, for at
opløfte dem.**

Søstre i evangeliet trøster og støtter hinanden gennem tider med trængsler. J. Scott Featherstone, der er stavspræsident i Utah, mindes, at han sammen med sin hustru tog ud for at besøge en søster i deres stav, der lige havde mistet sin mand. »Min hustru holdt bare om hende, græd med hende og trøstede hende, indtil hun følte sig elsket.« Nogle gange er søsterfællesskab så enkelt.

Stå som Guds vidner

Der ligger stor styrke i, at kvinder i alle aldre forener sig om at »stå for sandhed og ret.«² Vores søsterfællesskab i Jesu Kristi evangelium kan styrke os uanset, hvad vi møder i en stadig mere ugudelig verden. Selv de mindste børn kan stå som vidner: Jessica Vosaniyaqona fra Californien blev undervist i evangeliet af de seksårige piger i hendes primary-klasse, som både vidnede for hende og mindede hende om vigtigheden af en familie.

Ældre søstre er også vigtige eksempler. Kimm Frost fra Utah mindede mange kvinder, der har påvirket hende til at holde sig stærk i evangeliet, heriblandt Ursula Squires. Kimm bemærkede: »Søster Squires blev min besøglærerkammerat, da hun var godt oppe i 90'erne. Hun hverken så eller hørte godt, men hun var fuldstændig hengiven over for evangeliet. Hun kom altid i kirke og gik trofast ud som besøglærer ... Hun inspirerede mig meget.« Om det er ved at vise et godt eksempel eller at

bære vidnesbyrd, så kan søstre blive Mesterens forenede disciple.

Søstre i Guds kirke

Jeg har virkelig fundet søstre, når jeg har set kvinder »stå som Guds vidner til alle tider og i alle ting og på alle steder« (Mosi 18:9). Jeg fik mulighed for at tage på fuldtidsmission. Da jeg fik kaldet til at tjene på missionen på Tempelpladsen i Salt Lake City – den eneste mission i Kirken, hvor der kun er søstre – må jeg indrømme, at jeg blev meget nervøs for at skulle være omgivet af så mange kvinder. Der var ingen grund til bekymring. Mit vidnesbyrd om søsterfællesskab voksede helt enormt, idet jeg omgikkes utallige kvinder, der hver især vidnede om Frelseren gennem deres daglige gerninger.

På min første juleaften i missionsmarken samlede missionspræsidenten alle søstre for at se en opløftende film. På et tidspunkt i filmen så man to søstre, der hjalp hinanden med at overvinde en skræmmende situation. Jeg blev rørt af deres fællesskab. Mens jeg så filmen og så rundt på alle de strålende søstermissionærer, vidnede Ånden stærkt for mig om, at søsterfællesskab var og er et evigt bånd, der er forordnet af vor himmelske Fader, og jeg er også en del af det. Hvilken vidunderlig sandhed: Vi er aldrig alene, for Herren har givet os alle søstre. ■

Forfatteren bor i Utah, USA

NOTER

1. »Hjælpeforeningens erklæring«, *Sidste dages hellige kvinder Grundkursus for kvinder, del A 2000*, s. xi
2. *Unge Piger: Personlig fremgang*, (hæfte, 2009), s. 2.

T En blandet kultur i Toronto

Katherine Nelson

Kensington Market ligger i hjertet af Toronto og byder på en bid af alverdens mangfoldighed.

De smalle gader er fyldt med boder, butikker og restauranter, der byder på mad fra mange forskellige kulturer – der er fx mad fra El Salvador, Mexico, Peru og Frankrig. På hvert et hjørne finder man kurve fyldt med frugter og grøntsager i alskens kraftige farver, borde med varme, sprøde kager og flere forskellige kulturers traditionelle tøj med strålende mønstre.

Det store sammensurium af kulturer i Toronto udgøres af immigranter, indfødte, flygtninge og studerende. Jonathan Porter på 25 år bor i Toronto og siger: »At tjene side om side med menighedens medlemmer med så forskellig baggrund hjælper mig til at se forskellen på kulturerne omkring mig – heriblandt min egen canadiske kultur – og kulturen i evangeliet. Det er fedt at se, at hver kultur støtter dyder, som ifølge evangeliet er gode. Det skaber kommunikation, der er

baseret på Helligånden, der hjælper mennesker til at forstå hinanden og bryde igennem deres egen kultur.«

Jonathan har også set evangeliets påvirkning på lederskab: »Selv om ledere ofte har forskellig måde at lede på, der bunder i deres kultur, spiller det ingen rolle. De er alle kaldet af Gud ved åbenbaring gennem præstedømmets myndighed, og de velsignes.«

Institut tilbyder Jonathan noget værdifuldt: »Da jeg voksede op i Toronto, var der ikke mange jævnaldrende, der var medlemmer af Kirken, så jeg følte mig tryk og velkommen til institut. Vi er forenede i vores kærlighed til evangeliet. Andre lægger mærke til vores levevis, ser vore standarder og ser, at vi er unikke.«

Jonathans oplevelser og erfaringer har lært ham vigtigheden af næstekærlighed, »Kristi rene kærlighed« (Moro 7:47). »De unge voksne til institut er så forskellige, at det ikke altid falder naturligt at elske hinanden,« fortæller han. »Jeg har lært, at næstekærlighed

Hvordan er det at være trofast ung voksen i Ontario i Canada? En ung mand fortæller om sin kultur og sin tro.

vil sige at tjene andre, selv på små måder, og holde af dem, uanset hvor de kommer fra.«

Denne kærlighed og mangfoldighed er til velsignelse for missioneringen. »Der er rigtig mange her, der er første- eller andengeneration i Kirken. Nogle gange tilslutter mennesker sig Kirken her og vender tilbage til deres hjemland og fortæller deres familie om evangeliet og styrker deres kulturer. For mig at se er det arven fra Kirken i Toronto.« ■

Forfatteren bor i Utah, USA.

Hvad er det særlige ved maden i Toronto?

Man finder let karryretter, afrikanske retter og mexicansk mad. Her et stort jamaicansk samfund, så nogle af mine yndlingsretter er rotibrød, ris og ærter og ged i karry.

Hvad laver du, når du skal have det sjovt?

Jeg kan rigtig godt lide at lære andre sprog, og jeg får mulighed for at øve det sammen med mine venner. Jeg taler fem sprog uden problemer: Engelsk, fransk, haitisk kreolsk, portugisisk og tswana.

Hvordan er det at gå på dates i Toronto?

Mange unge her i Toronto er anden-generations indvandrere, så når jeg henter min date, møder jeg hendes forældre, der stadig lever efter deres kultur og tilbyder mig deres traditionelle retter. Det er sjovt.

KIRKEN I CANADA

187.982 sidste dages hellige
327 menigheder
150 grene
7 missioner
8 templer

CANADA I TAL

34.568.211 mennesker
44 nationalparker og reservater
50 procent af jordens isbjørne
bor i Canada

FAKTA OM CANADA

Hovedstad: Ottawa
Sprog: Engelsk og fransk

FORBEREDELSE *til* LIVETS MULIGHEDER

Kunne du tænke dig en fantastisk fremtid? Så få en uddannelse!

Når bunken af lektier vokser, og du overvejer, om det er anstrengelserne værd, så husk på dette råd fra Det Første Præsidentskab. Deres guldkorn kan hjælpe dig til at klare dig gennem den næste bunke noter med et ekstra pift af motivation.

Eftersom uddannelse har stor indflydelse på din fremtid og »er en vigtig del af vor himmelske Faders plan for at hjælpe dig til at blive mere som han« (*Til styrke for de unge*, 2011, s. 9), vil du opdage, at det er alle anstrengelserne værd.

Præsident Thomas S. Monson

HIMMELSK UNDERVISNING

»Visse af livets lektier lærer I af jeres forældre, andre lærer I i skolen eller i Kirken. Men der er også øjeblikke, hvor I ved, at jeres himmelske Fader underviser jer, og I er hans elever.«

»Den, som ærer Gud, ham vil Gud ære«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 48.

LIVETS HAV

»Livet er som et hav, hvorpå den stolte gøres ydmyg, den skulkende stilles til skue, og lederen træder frem. For at sejle trygt og nå den ønskede havn, må man have ajourførte søkort ved hånden. Man må lære af andres erfaringer, stå fast på principper, udvide sine interesser, være forstående over for andres ret til at sejle på det samme hav og være pålidelig i udførelsen af sin pligt.

Jeres indsats i skolen har en mærkbar virkning på jeres muligheder, når I forlader skolen.

Når I kæmper for at opnå gode karakterer, så glem ikke betydningen af virkelig at lære at tænke.«

»Great Expectations«, tale holdt på Brigham Young University, 11. jan. 2009, s. 4; speeches.byu.edu.

Præsident
Thomas S. Monson

Præsident Henry B. Eyring
Førsterådgiver i
Det Første Præsidentskab

Præsident Dieter F. Uchtdorf
Andenrådgiver i
Det Første Præsidentskab

FORBEREDELSE GÅR FORUD FOR PRÆSTATION

»Forberedelse til livets muligheder og ansvar har aldrig været mere afgørende. Vi lever i et samfund i forandring. Intens konkurrence er en del af livet. Rollen som ægtemand, far, bedstefar, forsøger og beskytter er meget anderledes, end den var for en generation siden. Forberedelse er ikke et spørgsmål om måske eller *muligvis*. Det er et krav. Den gamle vending »uvidenhed er lykke« er for evigt forældet. Forberedelse går forud for præstationer.«

»Kaldet til at tjene«, *Stjernen*, juli 1996, s. 45.

Præsident Henry B. Eyring

EN INDSTILLING TIL AT LÆRE

»Som Guds børn er det jeres skæbne at blive som han, hvis I arbejder hårdt og er trofaste. Det betyder, at alt, hvad der er sandt, er noget I kan lære, for han kender al sandhed.

De fleste mennesker stopper med at lære på grund af frygt. De er bange for, at de ikke kan lære. I behøver aldrig frygte dette, hvis I er trofaste. Jeres skolegang kan afbrydes af forskellige

årsager, men jeg ønsker, at I med sikkerhed ved, at I kan lære hvad som helst, som Gud ønsker, I skal lære. Det tror de største studerende på. De har den indstilling, at de kan lære.

»Do What They Think You Can't Do«, *New Era*, okt. 1989, s. 6.

HERREN KENDER JER

»Der bliver omhyggeligt våget over jeres liv, ligesom der er blevet våget over mit. Herren ved både, hvad han har brug for, at I gør, og hvad I har brug for at vide for at gøre det. I kan med sikkerhed forvente, at han har beredt muligheder for, at I kan lære. I ser ikke de muligheder fuldt ud, lige som jeg heller ikke gjorde det. Men når I sætter det åndelige først i jeres liv, bliver I velsignet med at føle jer vejledt mod sikker viden, og I bliver motiveret til at arbejde hårdere.«

»Real-Life Education«, *New Era*, apr. 2009, s. 6.

Præsident Dieter F. Uchtdorf

BEFALET AT LÆRE

»For medlemmer af Kirken er uddannelse ikke bare en god idé – det er en befaling. Vi bør lære »både i det, der er

i himlen og på jorden og under jorden; det, som har været, det, som er, det, som snart skal ske, det, som er hjemme, det, som er ude« (se L&P 8:79-80).«

»To principper, der gælder for enhver husstand«, *Liahona*, nov. 2009, s. 58.

TÅLMODIG IHÆRDIGHED

»Da jeg var 10 år gammel, blev min familie flygtninge i et nyt land. Jeg havde altid været en god elev i skolen – dvs. indtil vi kom til Vesttyskland ...

Eftersom så meget af pensummet var nyt og mærkeligt for mig, sakkede jeg agterud. For første gang i mit liv begyndte jeg at spekulere på, om jeg simpelthen ikke var kvik nok til at gå i skole.

Heldigvis havde jeg en lærer, der lærte mig at være tålmodig. Han lærte mig, at vedholdende og stædigt arbejde – tålmodig ihærdighed – ville hjælpe mig med at lære.

Med tiden blev vanskelige emner forståelige – selv engelsk. Langsomt begyndte jeg at se, at hvis jeg arbejdede flittigt, kunne jeg lære. Det kom ikke hurtigt, men med tålmodighed kom det.« ■

»Fortsæt i tålmodighed«, *Liahona*, maj 2010, s. 57.

SÅDAN

LÆRER

MAN

BEDST

Få en uddannelse i stedet for bare at klare dig gennem skolen.

David A. Edwards

Kirkens Tidsskrifter

»Få en god uddannelse.« Det er det mest udbredte råd, der bliver givet teenagere.

Men blandt alle dem, der lytter til dette råd, er der visse, der synes at få meget mere ud af deres uddannelse end andre – og her taler vi ikke bare om karakterer, afsluttende eksamener eller job. Så hvad er forskellen på dem, der virkelig »bliver uddannet« og dem, der bare »bliver færdige med skolen«?

Det har ikke meget at gøre med naturlige evner, men mere med visse prioriteter, indstillinger og kompetencer, som her følger.

Prioriteter

1. Søg åndelig læring. For at sikre dig ultimativ succes, følg så dette råd fra præsident Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab:

»Vores første prioritet bør være åndelig læring ...

Selvfølgelig betyder det at sætte åndelig læring først ikke, at vi ikke behøver søge verdslig viden. Tværtimod giver det vores verdslige viden et formål og motiverer os til at stræbe efter mere.

Hvis den åndelige viden skal indtage dens rette plads, skal vi træffe nogle svære valg omkring, hvordan vi anvender vores tid. Men vi bør aldrig bevidst nedprioritere det åndelige. Aldrig. Det fører til tragedie.«¹

»Husk, at for meget af hvad som helst kan få os ud af balance. Men det samme kan for lidt af det, der er vigtigst.«

– Ældste M. Russel Ballard

2. Søg balance. Balance indebærer at have sine prioriteter på plads. At have balance som en prioritet kan hjælpe os til at holde styr på tingene. Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Husk, at for meget af hvad som helst kan få os ud af balance. Men det samme kan for lidt af det, der er vigtigst.«²

3. Få nok søvn. Det kan synes som en lille ting, men det gør en stor forskel at få søvn nok – og det er bedre end at skulle lære at holde sig vågen i klassen. Flere undersøgelser bekræfter vigtigheden af at få tilstrækkelig søvn i forhold til indlæring, men mange mennesker bytter det gerne ud med mange andre ting (ofte underholdning). Sørg for, at søvn står på din prioritetsliste. (Men overdriv ikke; se punkt nr. 2 herover og L&P 88:124.)

Indstilling

1. Du er ansvarlig for din uddannelse (heriblandt dine fiaskoer). Kender du teenagere, der stadig er afhængige af deres forældres lektiehjælp? Eller som

undskylder dårlige karakterer ved at sige, at læreren hader dem? Eller ved at skyde skylden på andre omstændigheder? Tag ansvar for din uddannelse. Du vil blive forbavset over, hvad du faktisk kan lære, og hvor gladere du vil blive.

2. Karakterer er ikke ensbetydende med læring. Forveksl ikke symbolet (karakteren) med det, som det repræsenterer (læring og indsats). Selv om karakterer er en vigtig vurdering, så husk på, at den viden og de kompetencer, som du tilegner dig, er vigtigere end enhver karakter, høj eller lav. Med denne indstilling vil du oftere være tilfreds med dine karakterer.

3. Dit selvværd bør ikke knyttes til ydre ting, som fx diplomer, karakterer og grader. Hvis du har forståelse for dit medarvede selvværd som et barn af vor himmelske Fader, vil du kunne være glad, uanset om du får anerkendelse for dine bedrifter eller ej. Stræb efter at gøre det godt og opnå dine uddannelsesmæssige mål, men lad ikke anerkendelsen definere dig.

Læs for fornøjelsens skyld. Læs noget godt hver eneste dag: Bøger, blade, hjemmesider, enhver ting, der er informativ eller inspirerende.

4. At kunne arbejde hårdt er vigtigere end »at være klog«. Selv om du kunne mene, at dine naturlige evner gør skolearbejdet nemmere for dig end for andre, bør du se din fremgang og succes som et resultat af hårdt arbejde, i stedet for at være et resultat af medfødte evner. Og hvis tingene ikke falder dig let, så giv ikke op – en flittig indsats vil udligne forskellen. Denne indstilling vil tjene dig vel på andre områder i livet, især når du bevæger dig fra skolegang og ind i erhvervslivet. Der findes ingen genveje til rigtig læring – man kan ikke snyde sig gennem livet.

5. Du ved allerede meget, men du ved ikke alt. Knyt forbindelser mellem de forskellige ting, som du lærer om. Men gå ikke ind i situationer med en antagelse om, at du allerede ved alt – det er der ingen, der gør. Den form for indstilling er til hinder for indlæring.

6. Læring bærer lønnen i sig selv. Mange mennesker omtaler uddannelse som et middel til at nå et mål – en måde at nå frem i livet på, få et

godt job og så videre. Der kan måske være noget om snakken, men sandheden er også, at du vil blive gladere og lære mere, hvis du ser læring som et mål i sig selv. Vær ikke den person, der altid kun spørger »om det er noget vi bliver prøvet i?« eller »er det noget, vi overhovedet får brug for igen?«

7. Vig ikke tilbage fra udfordringer bare fordi fiasko er en mulighed. Jo mere villig du er til at udføre svære ting nu, jo mere rede vil du være til at møde det, der kommer i fremtiden. Man snyder fx sig selv, hvis man kun vælger fag ud fra, hvor lette de er, og på den måde begraver man måske sine talenter.

8. Vær nysgerrig. Hvis du er nysgerrig og stiller spørgsmål, vil du lære meget mere. Det gør dig også til en mere interessant person, hvis du er interesseret i ting. Husk, at læring finder sted hele tiden, overalt, ikke kun i klasseværelset.

9. Du kan klare det. Der er forskel på *svært* og på *umuligt*. Din vej til læring kan være svær, men du kan

klare det. At lære er en af de ting, som du er her på jorden for at gøre.

Færdigheder

1. Lær om det, du holder af, og hold af det, du lærer. Søg de ting, der oprigtigt begejstrer og interesserer dig, og forfølg dem. Men lær også at se det værdifulde i alt det, som du bliver undervist om.

2. Læs for fornøjelsens skyld. Læs noget godt hver eneste dag: Bøger, blade, hjemmesider, enhver ting, der er informativ eller inspirerende. De, der læser gode materialer, klarer sig generelt bedre i skolen og har en rig tilværelse.

3. Vær opmærksom på, hvordan du håndterer stress. At være opmærksom på dine stresssymptomer og at vide, hvordan du bedst håndterer stress, vil være af værdi og til gavn for dig hele livet.

4. Spørg om hjælp, når du får brug for det – og spørg dem, der faktisk kan være til hjælp. Tro det eller ej, men det er faktisk en evne at kunne spørge om hjælp. Det kan gøre hele forskellen at erkende, at man sidder fast og kan få hjælp, inden det er for sent.

5. Administrer din tid. At administrere sin tid betyder, at de ting man *hævder* er ens prioriteter, faktisk *er* ens prioriteter. Find et system, der passer dig, og som hjælper dig til at nå dine mål. ■

NOTER

1. Henry B. Eyring, »Real-Life Education«, *New Era*, apr. 2009, s. 5
2. M. Russell Ballard, »Oprethold balancen i dit liv«, *Liahona*, sep. 2012, s. 50.

FÅ LUFT UNDER VINGERNE

»Søg visdomsord i de bedste bøger;
stræb efter at lære, ja, ved
studium og også ved tro«

(L&P 88:118).

SØNDAGSLEKTIONER
.....

Denne måneds emne:
Befalinger

Når dine venner gerne vil VIDE HVORFOR

Jo bedre du forstår andre, jo bedre kan du hjælpe dem til at forstå dine standarder.

Richard M. Romney

Kirkens Tidsskrifter

Som en 17-årig teenager i Arizona måtte Kathy R. ofte forklare sine slægtninge visse ting, som hun som sidste dages hellig gjorde – eller ikke gjorde.

»Jeg kan huske, at jeg på et tidspunkt talte med min tante,« siger Kathy. »Hun sagde: »Du må hverken ryge eller drikke for din kirke, vel?« Jeg fortalte hende, at Kirken lærer os, at rygning og at drikke alkohol ikke er godt, men at vor himmelske Fader har givet mig frihed til selv at vælge, og

ud fra det, jeg ved, *vælger* jeg ikke at ryge eller drikke.«

Kathy fortæller, at det i hendes tilfælde var et bedre svar, end at svare: »At ryge og drikke er imod mine standarder«, selv om det på andre tidspunkter kunne være et helt perfekt og passende svar.

»Min tante synes, at kirker tvinger mennesker til at være lydige, så da jeg forklarede hende, at vi har handlefrihed, blev hun meget interesseret i at høre, hvad jeg havde at sige,« siger Kathy. »Da jeg forklarede, at jeg havde sat mig personlige mål om ikke at

ryge eller drikke, var hun villig til at støtte mig.«

Fortæl andre om evangeliet på en hensynsfuld måde

Som Kathys oplevelse demonstrerer kan det måske blive lettere at forklare Kirkens standarder for andre, hvis du lægger ud med at spørge dig selv om, hvad du ved om de mennesker, som du taler med. Hvad motiverer deres spørgsmål? Er de bare nysgerrige over for det, du tror på? Stiller de direkte spørgsmål og søger et svar, der er ligetil, eller er de forsigtige og håber

på, at du vil forstå deres perspektiv, inden de er villige til at have tiltro til din forklaring? Hvad er *de* interesse-rede i at høre?

Du får måske en tanke eller en fornemmelse fra Ånden om det, der kunne være dem til hjælp. Sker dette, så følg tilskyndelsen. Du behøver ikke kaste dig ud i en spontan nadvermødetale eller en doktrinær diskussion. Hold det på samtaleniveau. Forklar blot de åndelige mål, som du har sat for dig selv, og hvordan du nåede frem til dem.

Husk på, at det er helt fint at lade dem vide, at du ikke har alle svarene, men at du kan præsentere dem for andre, som missionærerne, der kan hjælpe dem til at finde det, de søger.

Husk, at det ikke handler om, hvad *du* gerne vil sige. Det handler om, hvad *de* er klar til at høre. Giv plads til, at I begge kan udtrykke jeres følelser, og fortæl helt enkelt om det, som du tror på. Bær dit vidnesbyrd, når det er passende, og lad Helligånden bære vidnesbyrd om sandheden. Det er den bedste måde til at lade andre forstå, hvad standarderne er, og hvad årsagen er til, at du følger dem (se 1 Ne 10:17-19).

Eksempel på efterlevelse af evangeliet

Laurent B. fra Frankrig kan huske, hvordan det følte at være den, der stillede spørgsmålene. Da han som 15-årig var med til Kirkens møder for første gang, blev han imponeret over den glæde, som medlemmerne udviste, især de unge.

»Jeg havde en masse spørgsmål,« siger han. »I modsætning til eleverne på min skole drak eller røg de ikke, og de unge mænd og piger viste hinanden stor respekt. De syntes alle at have et mål, og det tiltalte mig meget.«

Han blev venner med Jean-Michel L., 16 år, og hans søster Eve på 14 år. »De forklarede, at visdomsordet anviser principper for en sund livsstil,« mindes Laurent. »De fortalte om deres følelser omkring kyskhed og forklarede, at det er en befaling fra vor himmelske Fader, som ønsker, at vi skal være trofaste ægtefæller i al evighed.

De forklarede ikke bare deres standarder for mig, men jeg så også, at de efterlevede det, som de troede på,« siger Laurent. »Det gør dig glad at holde befalingerne, og din glæde kan få andre mennesker til at få et ønske om at vide, hvorfor du lever på den måde.«

Laurents oplevelse lærte ham, at en bunke standardsvar ikke er det, der virker bedst, når du vil fortælle andre om det, du ved. Den bedste måde er at efterleve det, du tror på. Som skriftstedet lyder: »[Vær] rede til forsvar over for enhver, der kræver jer til regnskab for det håb, I har« (1 Pet 3:15). ■

Få mere hjælp til at besvare evangeliske spørgsmål ved at besøge lds.org/go/55914110.

BANDEFRI KLUB

Se her, hvordan en ung mand modtog lokal, national og international opmærksomhed ved at forklare sine standarder: lds.org/go/nocussing.

SÅ MEGET DESTO MERE GRUND

»Nogle vil måske sige: »Jeg tror ikke, at jeg kan leve op til jeres standarder.« Så meget

desto mere grund til at [komme og være med]! Kirken er udformet til at nære den ufuldkomne, kæmpende og udmattede. Den er fuld af mennesker, som af hele deres hjerte *ønsker* at holde budene, selvom de stadig ikke *mestrer* dem.«

Præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, »Kom, slut jer til os!«, *Liahona*, nov. 2013, s. 23.

DELTA G I SAMTALEN

Ting, du kan gøre

- Skriv i din dagbog om de oplevelser, du har haft med at efterleve Kirkens standarder og med at fortælle andre om dem.
- Under faste og vidnesbyrds-mødet eller et ungdomsmøde kan du bære dit vidnesbyrd om Herrens standarder.
- Læs Præsident Thomas S. Monsons konferencetale »Forberedelse bringer velsignelser« (*Liahona*, maj 2010, s. 64). Her taler han om dating, venskaber, ærlighed og andre standarder. Du kan lave en liste over de råd, som du gerne vil arbejde på.

Joseph Sengooba

Jeg går på en skole, der ledes af en af kirkerne i mit land. For et stykke tid siden valgte mine klassekammerater mig til at være klasseformand. En dag, mens jeg planlagde, hvad jeg skulle undervise om, faldt jeg over en af Kirkens hæfter om kyskhedsloven. Jeg besluttede mig for at undervise mine klassekammerater om kyskhed og bad fuldtidsmissionærerne om hæfter, som jeg delte ud under timen.

Efter mit oplæg var der mange, der gerne ville vide mere om Kirken, så jeg underviste dem og gav dem flere kirke-materialer, også Mormons Bog. Jeg vidste ikke, at skolelederen ikke tillod det.

En dag kaldte hun mig ind på sit kontor og spurgte mig, hvilken kirke jeg tilhørte. Da jeg fortalte hende det, spurgte hun, hvorfor jeg uddelte Kirkens »Bibel« til eleverne. Jeg fortalte hende, at jeg kun forærede dem væk til dem, der selv bad om den.

Efter en lang samtale om Kirken, hvori hun blandt andet gjorde det klart, at hun ikke troede på, at det var Guds Kirke, sagde hun til mig: »Jeg ved godt, at du er forældreløs, men jeg er meget ked af det – du bliver nødt til at forlade skolen, for du vil komme til at konvertere mange af mine gode elever til din kirke.«

Hun sagde, at jeg enten måtte vælge Kirken eller min uddannelse.

Hun indkaldte til samling og fortalte hele skolen, at jeg ikke længere måtte komme på skolen, fordi jeg tilhørte Mormonkirken, og alle andre elever, der fulgte mig, måtte også forlade skolen.

Efter samlingen spurgte hun mig om, hvad jeg havde besluttet: Min kirke eller min uddannelse. Jeg følte Ånden fortælle mig, at jeg skulle stå for det, jeg vidste: At Herren havde genoprettet sin sande kirke. Jeg bar mit vidnesbyrd for hende, idet jeg forlod skolen. Hun bad mig komme igen ugen efter for at hente et brev, der viste, at jeg ikke længere gik på skolen.

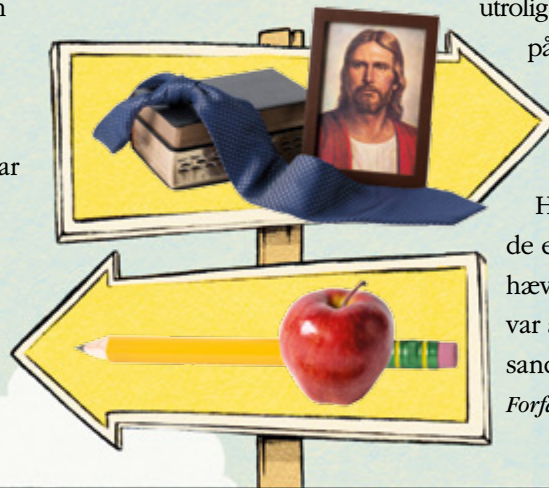
Da jeg kom ugen efter, havde hun skiftet mening! Hun ønskede ikke længere, at jeg skulle gå ud af skolen. Jeg blev utrolig glad, mest fordi, at jeg havde stået fast på det, som jeg vidste var sandt.

Denne oplevelse lærte mig altid at stå for det, som vi ved er sandt.

Herren vil altid være der for os.

Havde jeg fornægtet Kirken, kunne de elever, som jeg havde undervist, hævde, at det, som jeg havde sagt, ikke var sandt, men nu ved de, at jeg kender sandheden. ■

Forfatteren bor i Central Region i Uganda.

JEG VIDSTE, HVAD JEG MÅTTE GØRE

Hvis jeg ikke fornægtede Kirken, skulle jeg forlade min skole.

LIGE TIL SAGEN

Jeg har en **veninde**, der altid **nedgør sig selv**. Hvordan kan jeg hjælpe hende til at få det bedre med sig selv?

Det afhænger af, hvor alvorligt din venindes problem er. Det kan fx være, at hun kritiserer sig selv for at virke ydmyg eller for at få komplimenter eller anerkendelse fra andre. Hvis det er tilfældet, så anerkend hende endelig, men prøv også på en mild måde at få hende til at fokusere mindre på sig selv og mere på andre. På den måde vil hun finde større tilfredshed, selvværd og oprigtig ydmyghed.

Præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt: »Vi finder ikke frem til ydmyghed ved at tænke mindre *om* os selv; vi finder frem til ydmyghed ved at tænke mindre *på* os selv« (Stolthed og præstedømmet, *Liahona*, nov. 2010, s. 58).

Hvis problemet er af mere alvorlig karakter – hvis du har mistanke om, at hun lider af en alvorlig depression – kan du opfordre hende til at tale med sine forældre, en skolevejleder eller sin biskop. Eller gå selv til dem og forklar situationen. De kan sørge for, at hun får den hjælp, hun har brug for, heriblandt professionel hjælp om nødvendigt. ■

Hvordan viser jeg kærlighed til mennesker, der er uvenlige mod mig?

Frelseren belærte os: »Elsk jeres fjender og bed for dem, der forfølger jer« (Matt 5:44). Denne befaling er ikke nem at følge, fordi det er imod vores natur – det vil sige imod det naturlige menneske (se Mosi 3:19). Hvor begynder vi så? Her er nogle få forslag.

- Forsøg at se alle mennesker som børn af vor himmelske Fader. Det er ikke blot en rar tanke, men det er virkelighed. Lad det synke dybt ned i dit hjerte, og dine handlinger kan ændre sig.
- Anerkend, at den slags kærlighed, som Frelseren befaler os at

have, er virkelig en gave fra Gud, så vi skal bede »til Faderen med hjertets hele styrke om, at [vi] må blive fyldt af denne kærlighed, som han har skænket alle, som er hans Søns, Jesu Kristi, sande tilhængere« (Moro 7:48).

- Find små måder at tjene dem, der er uvenlige. Du kommer aldrig til at vide, hvornår det hjælper dem til at ændre sig, men selv om de ikke ændrer sig, vil du have det bedre ved at have været venlig.
- Fortæl dem om evangeliet, selv om det blot er et ærligt og fast vidnesbyrd om en enkel sandhed – såsom »Vi er alle Guds børn.« ■

Ældste Kazuhiko Yamashita

De Halvfjerds

»Gå fremad i tro« er en sætning, der bør være retningsgivende for vores liv.

den japanske oversættelse af salmen »Tjenere for himlens konge« (*Salmer og sange* nr. 164) er ordet *fremad* oversat som *susume*. Ordet har en særlig betydning for mig på grund af noget, der skete for et par år siden, da jeg var stavspræsident i Fukuoka i Japan.

Kirkens præsident, Gordon B. Hinckley (1910-2008) var på besøg, og jeg var

blevet bedt om at ledsage ham. Ved et møde var der 300 fuldtidsmissionærer til stede for at lytte til profeten. Helligånden fyldte kirkebygningen, og mange af os græd af glæde. Vi sang »Tjenere for himlens konge« på japansk og gentog om og om igen *susume, susume*. Præsident Hinckley spurgte missionspræsidenten, der sad ved siden af ham: »Hvad betyder *susume*?«

»Det betyder »gå fremad«, svarede missionspræsidenten.

Det var et vidunderligt møde. Præsident Hinckley opmuntrede og motiverede missionærerne. Bagefter vinkede han farvel til dem alle sammen og forlod bygningen. Da han var ved at stige ind i min bil for

at vende tilbage til hotellet, sagde han et ord til mig på japansk: »*Susume!*«

Et vidunderligt budskab

Det ord blev mit motto: »Gå fremad! Vær positiv! Gå fremtiden i møde med tro!« Det er det samme budskab, der gives til Kirkens unge i det sidste kapitel af *Til styrke for de unge*. Efter at have gennemgået velsignelserne, der følger af lydighed mod Herrens standarder, lyder det i et afsnit med titlen »Gå fremad i tro«: »Når du gør meget mere ud af dit liv, end du kan ved egen hjælp. Han vil øge dine muligheder, udvide din horisont og styrke dig. Han vil give dig den hjælp, du behøver, til at

klare dine prøvelser og udfordringer. Du vil få et stærkere vidnesbyrd og finde sand glæde, når du lærer din himmelske Fader og hans Søn, Jesus Kristus, at kende og mærker deres kærlighed til dig« (2011, s. 43).

Evangeliet lærer os at gå fremad i tro: »Søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer« (Matt 7:7). Det betyder *susume* for mig.

En kendt historie

Samuraierne var en aristokratisk krigerstand i middelalderen og i begyndelsen af det moderne Japan. I Japan taler man stadig om én af dem, nemlig Ryoma Sakamoto, der døde i 1867. En af grundene til, at han stadig er så populær, er, at han altid bevarede en positiv indstilling. Han frygtede ingen eller

Susume!

佳女

I KAN KLARE DET

Evangeliet er et budskab om håb. Selv hvis I skulle være blevet modløse, kan I stadig gå fremad i tro. Her er syv forslag, som kan hjælpe jer.

- 1. Vær flittige hver eneste dag.** Bed. Studér skrifterne. Hold befalingerne. Kom til møder og til seminar. Tag del i familieaften.
- 2. Omvend jer.** Søg tilgivelse, når I har begået en fejl.
- 3. Lyt til Helligånden.** Følg hans tilskyndelser.
- 4. Opbyg tillid.** Støt jeres ledere. Accepter jeres forældres retskafne undervisning.
- 5. Lær Frelseren at kende.** Kom ham nær, så vil han komme jer nær (se L&P 88:63). Ånden vil bære vidnesbyrd om, at han lever.
- 6. Ret blikket ud af.** Den bedste måde at finde sig selv på, er ved at tjene andre (se Matt 10:39; 16:25).
- 7. Giv aldrig op.** Husk, at vor himmelske Fader elsker jer. Han har tillid til jer, så hav tillid til jer selv.

HJÆLP FRA HERREN

»Når vi går frem og bestræber os på at leve, som vi bør, modtager vi helt sikkert hjælp fra Herren.«

Præsident Thomas S. Monson,

»Vær modig og stærk«, *Liahona*, maj 2014, s. 69

intet. Han tog hen, hvor end der var brug for ham. Han gjorde sig mange anstrengelser for at skabe et nyt styre, der var inspireret af idealet om, at alle er skabt lige. Men han blev snigmyrdet, og selv mens han blev dolket mange gange af en anden samurai, gav han ikke op. Han forsøgte at rejse sig og gå fremad. Det er en meget kendt historie i Japan.

Jeg forstår, at vi alle har udfordringer og lidelser, og at det sommetider kan føles som om, at vi bliver angrebet af vore fjender. Satan frister os til at få en negativ tankegang og opgive håbet.

Men jeg vidner for jer om, at evangeliet giver os styrke til at sige *susume* og gå fremad. Evangeliet

giver os ikke negative budskaber. Vi må rejse os og gå fremad i tro, for vi har Herrens løfte om, at vi ikke vil blive overvundet. »Herren selv går foran dig, han vil være med dig, han vil ikke lade dig i stikken og ikke svigte dig; vær ikke bange, og lad dig ikke skræmme!« (5 Mos 31:8).

Kilden til lykke

Mine kære venner, jeg ønsker, at I skal være lykkelige. Sand lykke må være baseret på kundskaben om, at vor himmelske Fader lever. Han elsker os og kender os hver især. Han ved alt om os – vore svagheder, styrker, gode sider, dårlige sider, udfordringer og lidelser. På grund af sin kærlighed til os, sendte han sin Søn

for at frelse os. Jesus Kristus er min Frelser. Han er min families Frelser. Han er jeres Frelser. Han vejleder os. Han leder os. Jeg ved, at dette er hans kirke, og jeg ved, at præsident Thomas S. Monson er vores levende profet.

Jeg lover jer, at hvis I har en positiv indstilling og søger de gode ting, vil I have Helligånden hos jer. Hvis I tænker på Gud og på gode ting, vil Helligånden lede jer. I vil kunne opmuntre jer selv til at »gå fremad«, trods jeres prøvelser kan I gå fremad i tro. ■

STYRKE GJENNEM STANDARDS

Få mere at vide ved at besøge hjemmesiden *For the Strength of Youth* på standards.lds.org.

Jeg bad som Alma

for MIN VEN

»Og det var,
fordi han bad i tro«
(Alma 31:38).

Daniel Maurício dos Santos

Min bedste ven havde været med mig i kirke de sidste to uger. Men da jeg inviterede ham med igen, sagde han, at han ikke tog med. Han ville gerne nyde resten af weekenden med at sove længe og tage ud på sjov. Jeg accepterede hans svar, men indeni var jeg ked af det, fordi jeg virkelig ønskede, at han ville komme og føle Ånden og lære af Gud. Da jeg kom hjem, gik jeg ind på mit værelse og bad til vor himmelske Fader og fortalte ham, at jeg var ked af det, og bad om hans trøst og vejledning.

Efter min bøn gik jeg ind i køkkenet for at tage opvasken. Min far spurgte mig, om min ven skulle med mig i kirke dagen efter. Da jeg fortalte ham om min vens svar, kunne min far se, at jeg var bekymret og ked af det. Det eneste, han sagde, var: »Du har gjort din del. Folk har deres handlefrihed. Du såede et frø.« Min fars ord, der rummede tro, bragte mig fred.

Som forberedelse på søndagsskolen læste jeg Alma 30-32. I kapitel 31 beder Alma af hele sit hjerte til Herren for sine brødre zoramitterne, der havde afvist Herrens veje og var faldet fra. Mens jeg læste hans ord, blev jeg rørt af Ånden, og jeg blev inspireret til også at bede.

Jeg knælede ned og bad en bøn som Alma for min bedste ven. Som Alma bad jeg til Herren og sagde, »[hans] sjæl er dyrebar, og [han er min bror]; giv [mig] derfor, o Herre, magt og visdom, så [jeg] kan bringe [ham, min bror] tilbage til dig« (Alma 31:35).

Den næste dag gjorde jeg mig klar til kirke, selv om jeg vidste, at min ven ikke tog med. Ikke desto mindre havde jeg fred i hjertet, fordi jeg, som Alma, havde bedt i tro. Da jeg var på vej ud af døren, fik jeg et opkald fra min ven. Han spurgte, om jeg allerede

var taget af sted, og om jeg kunne køre forbi og hente ham. Vi havde et rigtig dejligt møde den søndag, og jeg vidste, at Ånden vidnede for ham om sandheden.

Jeg ved, at min ven ikke var den eneste, der blev velsignet den dag på grund af Mormons Bog og en bøn i tro. Mit eget vidnesbyrd om Herren og den bog blev styrket, og det vidnesbyrd førte mig til at tjene på mission, der gjorde det muligt for mig at vidne om sandheden. Jeg ved, at Mormons Bog fører os tættere til Gud, at den lærer os at komme til Kristus, og at han vil frelse vores sjæl. ■

Forfatteren bor i Det føderale distrikt i Brasilien.

TI HEMMELIGHEDER bag **SAND POPULARITET**

Hvor kunne jeg finde
hemmeligheden bag popularitet?
I Det Nye Testamente?

Kersten Campbell

»**V**i er nummer et!« råbte cheerleaderen til footballkampen i high school. Jeg beundrede hendes lige tænder og perfekte smil. Jeg betragtede hende, mens hun grinte og talte med pigerne og flirtede med drengene.

»Det må være vidunderligt at være hende,« tænkte jeg, mens jeg overvejede min egen ensomhed. Min fars arbejde indebar, at vi flyttede hvert 3. til 5. år, hvilket gjorde det rigtig svært for mig og min søster at skabe varige venskaber.

Cheerleaderen havde et ry for at klæde sig uanstændigt og tage til fester, hvor der blev drukket. Mens jeg så på hende, begyndte jeg at længes efter den popularitet, som jeg syntes, hun repræsenterede. Jeg var så desperat efter venner, at jeg i et øjeblik overvejede, om jeg skulle sænke mine standarder for at blive ligesom hende.

Da min søster og jeg kørte hjem, svælgede jeg i selvmedlidenhed, og i hjertet bad jeg til min himmelske Fader. Jeg bad

ham fortælle mig hemmeligheden, der kunne fjerne min ensomhed og usikkerhed. Selvom jeg ikke var medlem af Kirken på det tidspunkt, havde jeg en stærk tro på Gud.

Med det samme kom tanken: »Hold op med at tænke på dig selv.«

»Er det hemmeligheden?« tænkte jeg skuffet.
»Hvordan kan det hjælpe mig til at blive populær?«

Senere på ugen læste jeg om kærlighed i 1 Kor 13. Det hjalp mig til at forstå, at vor himmelske Fader prøvede at lære mig at have kærlighed til andre i stedet for at fokusere på, hvordan de behandlede mig. Jeg tog alle egenskaberne ved kærlighed, som beskrevet i kapitlet, og satte dem på prøve. Da jeg gjorde det, fik jeg en helt anden skoleoplevelse. Her er nogle af de værdifulde ting, jeg lærte.

Kærligheden udholder alt

Jeg prøvede at være mere tålmodig over for dem på skolen. En dreng drillede mig under gymnastiktimen, men jeg prøvede at møde ham med venlighed og smil. Til sidst holdt han op med at drille mig. Ved slutningen af året var vi blevet gode venner.

Kærligheden misunder ikke

Min søster og jeg var misundelige på en bestemt basketballspillers talent, og vi plejede at komme med nedsættende kommentarer om hende. I stedet besluttede jeg mig for at glæde mig over hendes sejre. Jeg begyndte også at udvikle mine egne talenter. Da jeg gjorde det, forsvandt min bitre byrde, og jeg blev meget gladere.

Kærligheden er mild

Jeg havde altid beundret en pige i min klasse, som var venlig mod alle, uanset, hvor populære eller upopulære de var. Jeg begyndte at følge hendes eksempel og se efter muligheder for at udvise venlighed mod andre.

Kærligheden bilder sig ikke noget ind

Nogle gange syntes jeg, at jeg var bedre end andre, fordi jeg efterlevede en højere moralsk standard. Da jeg tænkte på Frelseren, der var ydmyg og elsket af alle mennesker, besluttede jeg mig for at ændre min indstilling. Når jeg prøvede at være ydmyg og venlig, begyndte folk at gøre en indsats for at blive venner med mig.

Kærligheden gør intet usømmeligt

Jeg elskede Herren og havde høje moralske standarder. Jeg besluttede mig for, at et kompromis med disse standarder ville gøre mig ulykkelig.

Kærligheden hidser sig ikke op

En lærer kom engang med en bemærkning, der sårede mig. I stedet for at reagere på det spurgte jeg hende, om hun havde en dårlig dag. Det indrømmede hun, at hun havde, og undskyldte. Hendes bemærkning var kommet på grund af nogle personlige problemer, og havde intet med mig at gøre.

Kærligheden glæder sig ved sandheden

En af de ting, som mine sidste dages hellige venner lærte mig, var, at det var ondt at sladre og sprede løgne. Jeg prøvede at undgå sladder og skiftede emne, hver gang nogen begyndte at sige uvenlige ting.

Kærligheden tror alt og håber alt

Jeg begyndte at se det gode i mennesker og være optimistisk. Da jeg ændrede min tidligere indstilling, begyndte folk at føle sig mere opløftet i mit selskab. Det gjorde, at de havde lyst til at være mere sammen med mig.

Kærligheden udholder alt

Da min søster blev alvorligt syg og mistede evnen til at gå normalt, var der mange af hendes venner, der forlod hende, fordi hun gik lidt sjovt. Jeg så, hvor knust hun blev, og jeg indså vigtigheden af at støtte andre i svære tider.

Kærligheden hører aldrig op

Da jeg begyndte at udøve kærlighed i mit forhold til andre, udviklede jeg mange ægte og varige venskaber. Min ensomhed forsvandt, og jeg opdagede, at popularitet ikke kan sammenlignes med den sande skat, der ligger i venskaber og respekt, som kommer af at efterleve evangeliske principper.

Jeg er taknemlig for en Fader i himlen, der tog sig tid til at lære en andenårs elev i high school om hemmeligheden bag varige venskaber. ■

Forfatteren bor i Washington i USA.

KÆRLIGHED ER EN ÅNDELIG GAVE

Mormon lærer os, hvordan vi udvikler næstekærlighed, som er Kristi rene kærlighed. Du kan studere Moroni 7:44-48 for at lære, hvordan vi bliver »fyldt af denne kærlighed« (Moro 7:48).

Min pagtsvej

Tekst: Marvin K. Gardner
Musik: Vanja Y. Watkins

Med overbevisning ♩. = 48-62

C G m C

1. En pagt er det hel - lig - ste løf - te, et men - ne - ske kan gi - ve Gud. — Han
(2. Jeg) æ - rer min dåbs - pagt og øn - sker at på - ta - ge mig Je - su navn. — At

1 2 1

E m A G D7 G

ger - ne mig kær - ligt vel - sig - ner, hvis jeg vil ad - ly - de hans bud. — Be -
hol - de min Frel - sers be - fa - ling gør mig til di - sci - pel af gavn. — Hver

1 3

G m C F F m B \flat E \flat G7

fa - lin - ger - ne vil jeg hol - de og brin - ge hans lys til en - hver. — Så
søn - dag med glæ - de jeg gen - ta - ger de hel - li - ge løf - ter, jeg gav. — Jeg

1 5 3

C D m C D m G7

bli'r jeg vel - sig - net med glæ - den ved e - vigt at væ - re ham nær. — Al - drig vil
ved, at de hel - lig - ste pag - ter mig ven - ter i tem - plet en dag.

2 3 2 1

© 2014 Marvin K. Gardner og Vanja Y. Watkins. Alle rettigheder forbeholdes. Bragt med tilladelse.
Denne sang kan kopieres til lejlighedsvis, ikke-kommercielt brug i kirke og hjem.
Denne tekst skal medtages på alle kopier.

C Gm7 C Gm7 C Am Dm G7

jeg glem - me den - ne pagt, den vi - ser mig vej til min him - mel - ske far.

Am D C D7 Dm C F C

Jeg vil for - bli - ve på den - ne vej og æ - re den højt - min hel - li - ge vej til

1. Dm G7 C 2. Dm E Am D7

Frel - se - rens kær - lig - hed. _____ 2. Jeg Frel - se - rens kær - lig - hed. _____ Jeg

Dm C F C Dm *langsommere* G7 C

æ - rer da højt min hel - li - ge vej til Frel - se - rens kær - lig - hed. _____

**Ældste
L. Tom Perry**

De Tolv Apostles
Kvorum

*Medlemmerne af De
Tolv Apostles Kvorum
er særlige vidner om
Jesus Kristus.*

Hvorfor skal vi adlyde befalingerne?

Vor himmelske Faders
mål er vores evige lykke.

Vi kan ikke blot udvælge
de befalinger, som vi
synes er vigtige.

Vi bør adlyde
alle Guds love.

Hans befalinger er som
et vejkort, der viser
vejen hjem til ham.

*Fra »Lydighed mod
loven er frihed«,
Liahona, maj 2013,
s. 86-88.*

Konferencesvar

Mia (til venstre) og Abby

Abby H., 7 år, Nebraska i USA

Da min oldemor Edwards døde, blev min søster Mia og jeg rigtig kedede af det. Selv om mine forældre fortalte os, at vi en dag ville se vores oldemor igen og være en evig familie, var vi bekymrede.

Min far sagde til os, at vi kunne bede om at få vore spørgsmål om oldemor Edwards besvaret ved generalkonferencen. Jeg bad om at få at vide, om oldemor Edwards var glad. Mia bad om at få at vide, om oldemor Edwards var sammen med sin mand og datter, som allerede var døde.

Vi lyttede til sessionen søndag

formiddag, og hørte profeten besvare vore spørgsmål! Præsident Monson sagde, at når mennesker dør, er det lige som om, at de går ind i et værelse, der er fyldt med alle de familiemedlemmer, som de elsker, som døde før dem. Så Mia vidste, at oldemor Edwards var sammen med sin mand og datter. Derefter læste præsident Monson

Har du et spørgsmål, som du kunne bede om, inden generalkonferencen næste måned?

Glem ikke at lytte efter dit svar!

op fra en del af Mormons Bog, der fortæller om, at de retfærdiges ånder modtages i en tilstand af lykke (se Alma 40:11-12).¹ Oldemor Edwards havde altid prøvet på at vælge det rette, så jeg vidste, at hun var glad.

Mia og jeg var så glade for at vide, at profeten taler på vegne af Gud, og at Gud besvarer vore bønner. Nu er vi ikke bekymrede for oldemor Edwards mere. Vi ved, at hvis vi følger hendes eksempel på at vælge det rette, vil vi en dag se hende igen. ■

NOTER

1. Se Thomas S. Monson, »Livets løb«, *Liahona*, maj 2012, s. 93.

Bogen med det gule omslag

Randol Salazar Quiroga

Bygger på en virkelig begivenhed

Randol boede i Bolivia. Han kunne rigtig godt lide at gå i skole, og han passede godt på sine skolebøger. Hans yndlingsbog havde et gult omslag og spændende billeder.

En dag kunne Randol ikke finde sin gule bog. Hans mor og far hjalp ham med at lede, men de kunne stadig ikke finde den.

Randol var meget ked af det.
»Lad os bede en bøn,« sagde Randols far. »Vi kan bede vor himmelske Fader om at hjælpe os.«

Efter bønnen fik Randols far en idé.

Lige i det øjeblik kom der nogle mænd ind i onklens butik for at sælge bøger. De havde bogen med det gule omslag!

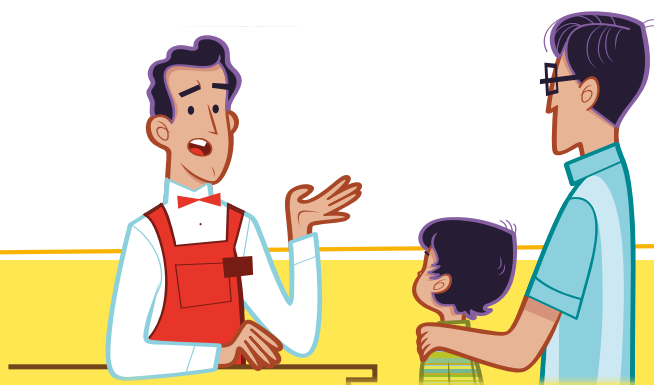
Randols far købte bogen. Randol takkede vor himmelske Fader, fordi han havde besvaret hans bøn. ■

Forfatteren bor i Bolivia.

»Lad os tale med din onkel,« sagde han. »Måske bruger hans børn den samme bog, så det kan være, at de vil låne dig den.«

»Det her bliver svaret på vores bøn,« tænkte Randol.

Randols familie tog hen til onklens butik. De spurgte ham om den gule bog. Onklen svarede, at hans børn aldrig havde brugt den bog.

Nu var Randol forvirret. Ville vor himmelske Fader ikke besvare deres bøn?

JEG BEDER I TRO

Janice Kapp Perry

*Jeg knæler ned hver en dag
og taler til min Fader.
Altid han svarer mig,
når i tro jeg be'r.*

*Jeg begynder med kære himmelske
Fader
og takker for alt, hvad jeg har.
Så beder jeg ydmygt i tro om hans
hjælp*

I Jesu Kristi navn, Amen.

(Børnestjernen, mar. 1991, s. 5)

VENNER OVER HELE VERDEN

Fra et interview ved Amie Jane Leavitt

Har dit navn en særlig betydning? I Korea betyder ens navn ofte noget vigtigt. Høtteårige Lucas navn betyder »lys«. Hans forældre valgte det navn for at minde ham om, at han kan få en lys fremtid. ■

Forfatteren bor i Utah i USA

JEG ER LUCA fra Sydkorea

Jeg elsker at bo i Sydkorea. Det er et spændende sted at vokse op!

*Anyoung,
chingudul!**

**»Hej venner!« på koreansk.*

Jeg er det ældste barn i vores familie. Min lillesøster hedder Erica.

Jeg kan godt lide at læse. Jeg er tosproget, hvilket betyder, at jeg kan læse, skrive og tale både koreansk og engelsk.

Jeg går i skole fra kl. 8:30 til kl. 14:30. Bagefter tager jeg på et akademi, der kaldes hak-won, hvor jeg har ekstra timer. Jeg går også til klaver og formning.

JEG ELSKER HERRENS TEMPEL!

KLAR TIL AFGANG!

Lucas taske er pakket med nogle af hans yndlingsting. Hvilke af disse ting ville du pakke i din taske?

Jeg kan rigtig godt lide fodbold og spiller i en indendørs hal hele året rundt.

Jeg er både amerikansk og sydkoreansk statsborger, så jeg kan være med i USA's drengespejderprogram, der holdes nede i kirken.

Chuseok er en af vores største helligdage. Det er en fejring af høsten – en koreansk høstfest.

VORES SIDE

FORTÆL OM EVANGELIET

I skolen fortæller jeg min lærer og mine klassekammerater om evangeliet. Jeg viser min lærer *Liahona* og fortæller historierne fra Mormons Bog. Jeg ved, at selv om de ikke er medlemmer af Kirken, kan de lære mere om Jesu Kristi evangelium. Det hjælper mig også til at tænke på Jesus Kristus. Det hjælper mig til at have et vidnesbyrd om ham, hans evangelium og om Mormons Bog.

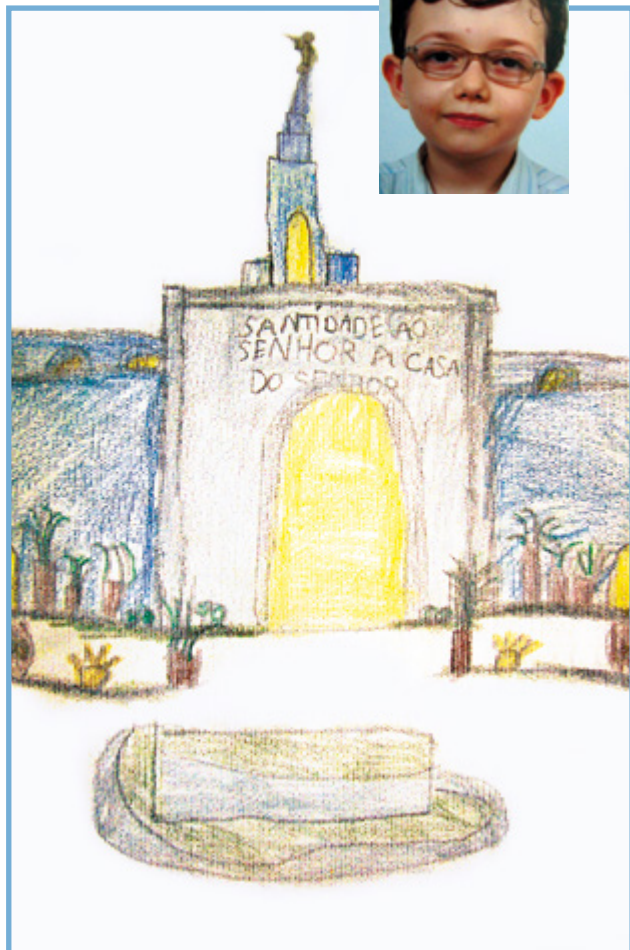
Ismael P., 9 år, Argentina

**Jeg elsker Herrens tempel,
af Ivy A., 7 år, Georgia i USA**

Enzo V., 6 år, Brasilien

Jeg ved, at Gud skabte en glad verden til mig og dig!
**Prince Humpry B., 5 år,
Filippinerne**

Gud, vor evige Fader, lever og elsker os.

Må vi erkende, hvor nær os han er villig til at komme,
hvor langt han er villig til at gå for at hjælpe os,
og hvor meget han elsker os.

Præsident Thomas S. Monson

Fra »Til vi ses igen«, *Liahona*,
maj 2014, s. 115.

Efterlevelse af evangeliet velsigner min familie

Hvilke velsignelser har vor himmelske Fader givet dig? Nogle velsignelser er lette at få øje på, som fx den smukke verden, som vor himmelske Fader har skabt, eller en ny lillebror eller lillesøster i jeres familie. Men nogle gange skal man være meget opmærksom for at lægge mærke til vor himmelske

Faders velsignelser. I denne her historie om Nefi kan du se, om du kan finde de velsignelser, som Nefi og hans familie fik, fordi de efterlevede evangeliet. (Du kan også læse historien i 2 Nefi 5).

Herren advarede Nefi og befalede ham at tage sit folk ud i ødemar-
ken, så lamanitterne ikke kunne

gøre dem ondt. Nefi var lydige. Han samlede sin familie og alle dem, der troede på Guds ord. De rejste i ødemar-
ken i mange dage. Til sidst slog de lejr og gik i gang med at arbejde. De såede frø, og deres afgrøder voksede godt. De opdrættede mange dyr. De byggede bygninger og også et tempel, hvor de kunne tilbede Gud. Nefi underviste folket ud fra skrifterne, og de holdt befalingerne.

Nefi skrev, at hans folk »levede på lykkelig vis« (2 Ne 5:27). Det betyder, at de levede på en måde, som gjorde dem glade. Når vi efterlever evangeliet, får vi velsignelser, der gør os glade. ■

SKRIFTSTED

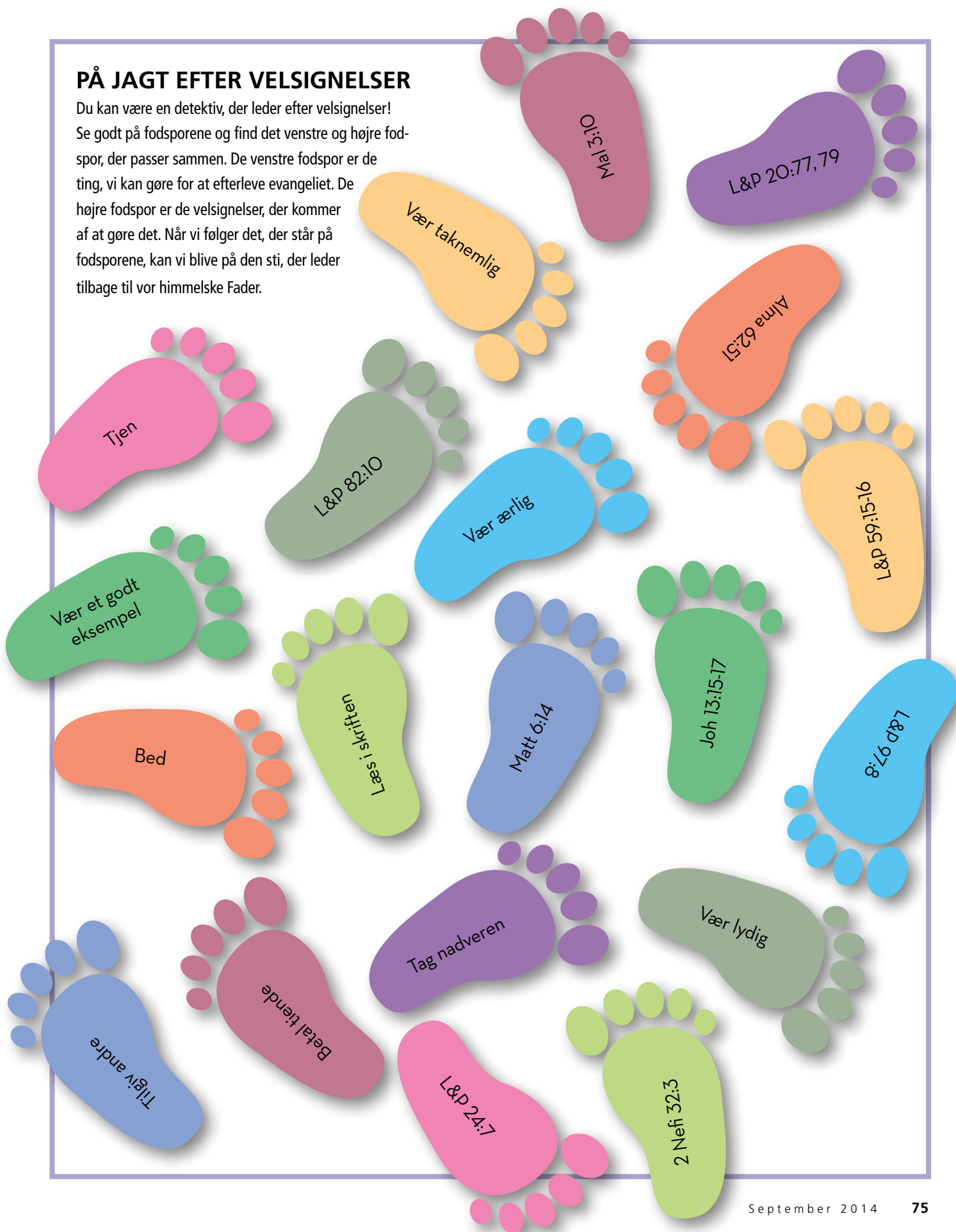
Trosartiklerne 1:13

FORSLAG TIL FAMILIESAMTALE

Hvad kan jeres familie gøre for at leve »på lykkelig vis«?

PÅ JAGT EFTER VELSIGNELSER

Du kan være en detektiv, der leder efter velsignelser! Se godt på fodsporene og find det venstre og højre fodspor, der passer sammen. De venstre fodspor er de ting, vi kan gøre for at efterleve evangeliet. De højre fodspor er de velsignelser, der kommer af at gøre det. Når vi følger det, der står på fodsporene, kan vi blive på den sti, der leder tilbage til vor himmelske Fader.

Nyn salmerne

Olivia Corey Randall

Bygger på en virkelig begivenhed

Esi kunne godt lide at synge. Det gjorde hende glad, når hun sang i Primary. Hun vidste, at Jesus elskede at høre hende synge.

En dag sang mama og baba en salme til nadvermødet. Esi ville også gerne synge med, men hun kendte ikke ordene.

»Hvorfor er du ked af det?« spurgte mama Esi.

»Jeg kender ikke ordene,« sagde Esi.

»Jeg har en idé,« sagde mama. »Næste uge, når vi synger, kan du nynne med.« Esi fik det meget bedre. Hun kunne godt lide at nynne.

Den næste uge nynnede Esi, mens baba og mama sang salmerne. Esi var glad. Hun vidste, at Jesus elskede at høre hende nynne. ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

Bedstemors yndlingsblomster

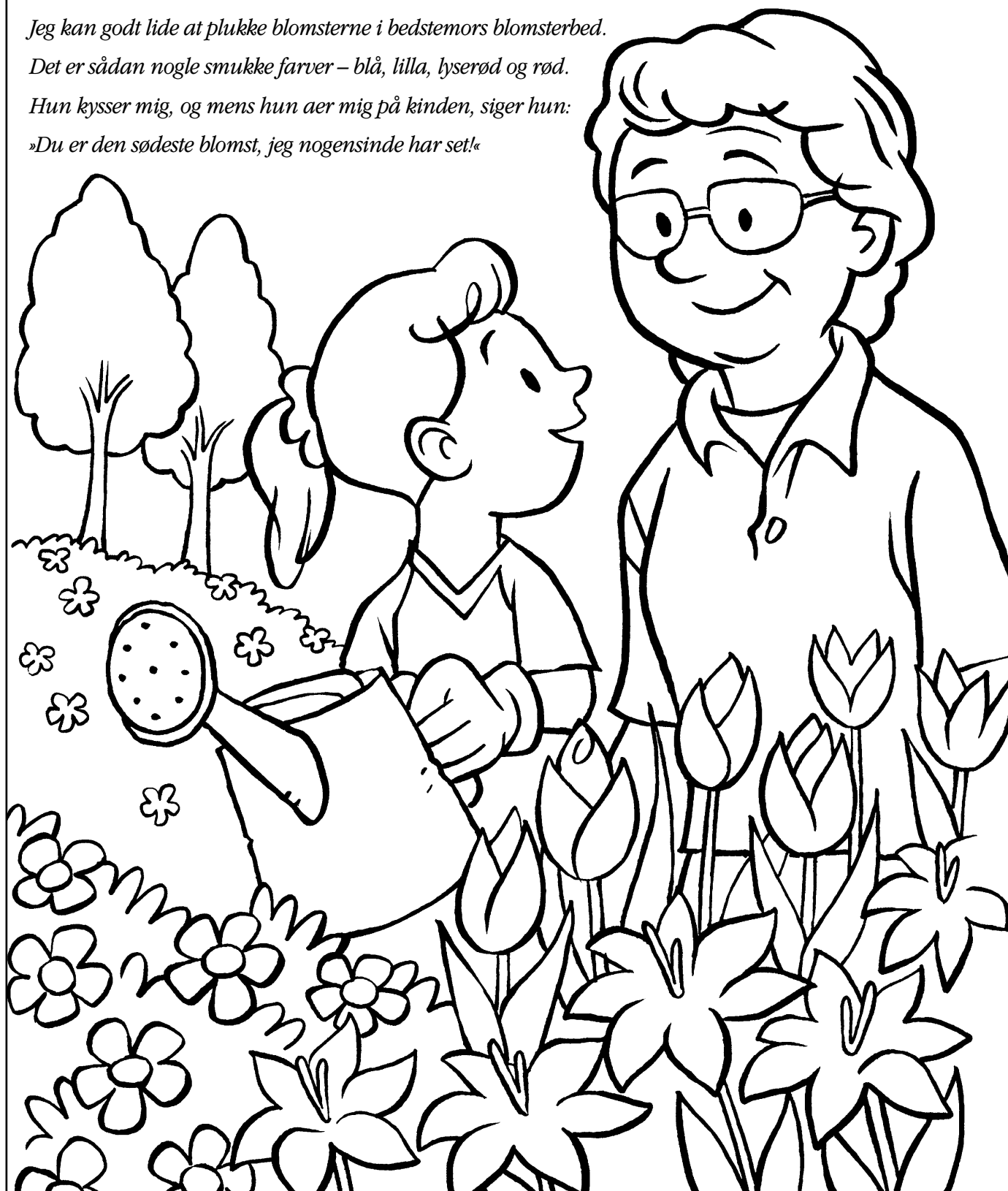
Karen Nicolaysen Baxter

Jeg kan godt lide at plukke blomsterne i bedstemors blomsterbed.

Det er sådan nogle smukke farver – blå, lilla, lyserød og rød.

Hun kysser mig, og mens hun ær mig på kinden, siger hun:

»Du er den sødeste blomst, jeg nogensinde har set!«

**Ældste LeGrand Richards
(1886-1983)**

De Tolv Apostles
Kvorum

USÆDVANLIGE UNGE MÆND

Jeg modtog et brev fra en missionær i Californien. Han skrev, at en af kvindekлубberne holdt frokost på et hotel. Kvinden, der stod for det, havde dækket op til en ekstra ved bordet og sagde: »Den næste soldat, der går forbi, inviterer vi til at tage plads ved bordet.« Det viste sig at blive en sidste dages hellig ung mand.

Da de sendte kaffen rundt, skulle han ikke have noget. Du kan se, hvor nemt det ville have været for den unge mand at sige: »Skidt pyt, mor er her ikke. Far er her ikke. Min biskop er her ikke. Jeg er ene hane i hønsegården. En lille kop kaffe tager jeg ikke skade af.«

Men han ønskede at prise Herren, der havde kaldt ham ud af mørket og ind i det underfulde lys, og han rørte det derfor ikke. De tilbød ham te, men det ønskede han ikke. Så ville de gerne vide alt om ham. Det åbnede for, at han kunne fortælle dem om, hvordan han var blevet opdraget. Og da de alle var færdige med at spise, tændte de for deres cigaretter og lod dem gå rundt. Den unge soldat afslog selvfølgelig. I det øjeblik traf en af kvinderne en beslutning: »Hvis de sidste dages hellige missionærer nogensinde kommer forbi mit hjem, lader jeg dem komme ind. Jeg vil gerne vide mere om et folk, der kan opdrage en ung mand, som den unge mand, der sad til bords i dag.«

En anden sidste dages hellig ung mand blev sendt østpå på officersskole. Der var kommet

»Hvorfor skåler du med et glas mælk?«

en ny chef på basen, så der blev holdt en festmiddag til hans ære. Ved hver tallerken stod der et cocktailglas. Da tiden var inde, rejste alle de kommende officerer sig med deres cocktailglas for at skåle for den nye chef. Alle undtagen én ung mand, der skålede med et glas mælk.

Chefen fik øje på det. Efter underholdningen styrede chefen direkte over til denne unge mand og spurgte: »Hvorfor skålede du for mig med et glas mælk?«

»Ser du, chef,« sagde han, »jeg har aldrig rørt spiritus i hele mit liv. Jeg ønsker ikke at drikke det. Mine forældre ønsker ikke, at jeg drikker det; og jeg tror heller ikke, at du ønsker, at jeg skal drikke det. Men jeg ville gerne skåle for dig, så jeg tænkte du ville være tilfreds, hvis jeg skålede til dig med det, som jeg normalt drikker.«

Chefen svarede: »I morgen møder du op på hovedkontoret,« og gav ham et tidspunkt.

Jeg formoder, at den unge mand havde en søvnløs nat. Men den næste dag mødte han op på hovedkontoret, hvor chefen placerede ham i sin stab med denne forklaring: »Jeg vil gerne omgås mænd, der har modet til at gøre, hvad de synes er rigtigt, uanset hvad andre måtte mene om det.«

Hvor er det vidunderligt! Han var en usædvanlig ung mand, var han ikke? Jeg håber, at I alle er usædvanlige. Jeg håber, at I vil træffe den rette beslutning, hvis I nogensinde kommer i en tilsvarende situation. ■

Fra »Stories from the General Authorities: An Uncommon People, New Era, feb. 1974, s. 28-29.

INDBLIK

Hvor kan jeg finde håb?

»Vi oplever alle tidspunkter, hvor vi har behov for at vide, at tingene vil blive bedre ... Min påstand er den, at det er præcis det, som Jesu Kristi evangelium tilbyder os, især når vi har behov for det. Der *findes* hjælp. Der *findes* lykke ... Giv ikke op. Bliv ved med at gå. Bliv ved med at forsøge ... Det vil ordne sig til sidst. Stol på Gud og tro på det gode, som vil komme ... Nogle velsignelser kommer hurtigt, andre kommer senere, og nogle kommer først i himlen, men for dem, som modtager Jesu Kristi evangelium, *vil de komme*.«

Også i dette nummer

FOR UNGE VOKSNE

SØSTRE I PAGTEN

Uanset sted, alder eller nuværende livssituation har alle kvinder søstre i evangeliet.

s.42

FOR DE UNGE

s.50

SÅDAN LÆRER MAN BEDST

Der hører mere til en uddannelse end blot at få en god karakter eller at færdiggøre skolen.

FOR BØRN

Konferencesvar

Var oldemor glad? Far sagde, at jeg kunne få svar på mit spørgsmål under generalkonferencen.

s.67

